

INFACTO

TUOTANTOTALOUDEN KILTA INDECS
TAMPEREEN TEKNILLINEN YLIOPISTO

Toimitus:

Julkaisija:

TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs

Kustantaja:

Indecs indecs@students.cc.tut.fi

Päätoimittaja ja taittaja:

Anni Rouvinen anni.rouvinen@tut.fi

Toimittajat:

Jukka Aho	jukka.aho@tut.fi
Maria Haukipuro	maria.haukipuro@tut.fi
Antti Laaksonlaita	antti.laaksonlaita@tut.fi
Ilkka Peltola	ilkka.peltola@tut.fi
Petri Rantakokko	petri.rantakokko@tut.fi
Iida-Maria Rantanen	iida-maria.rantanen@tut.fi
Jukka Saarikorpi	jukka.saarikorpi@tut.fi
Tuomas Sariola	tuomas.sariola@tut.fi
Tomi Seppä	tomi.seppa@tut.fi
Jaakko Stenhäll	jaakko.stenhall@tut.fi
Juhana Vaurio	juhana.vaurio@tut.fi

Jakelu:

Indecs

Painopaikka:

TTY-paino, Tampere

Painomäärä:

150 kpl

Kansikuvat:

Ylhäällä vasemmalla: Peter Zeitlin ja Juhana Vaurio
Kesäsitsien toasteina

Ylhäällä oikealla: Fukseja vuorilla

Alhaalla: Fuksit saivat vihdoon vitivalkoiset
haalarinsa

Pääkirjoitus:

KAKSINKAMPPAILUA!

Taas tuli tappio! Miksei me ikinä voida voittaa? Olympialaisista jäi muistoksi vain hävityt kultakamppailut. Mitä luulet, kuinka moni suomalainen ei seurannut jääkiekon olympiafinaalia?

Entä kuinka moni suomalainen ei seurannut presidentinvaalien vaalinvalvojaisia? No minä en. Löin itseni kanssa vetoa kuinka kauan kestää, että informaatiotulva tuo minulle vaalituloksen. Yllättävän kauan siinä kestikin. Elin tietämätöntä elämääni useita päiviä aivan normaalisti: kävin koulussa, kaupassa ja tein kaikkea muuta, mutta välttelin tv:tä ja radioa. Koko ajan odotin milloin ja mistä kuulen tuloksen. Sitä kun toivotettiin luonnollisesti joka paikassa.

Mutta en koskaan kuullut tulosta. Viiden päivän jälkeen aloin miettiä asiaa tarkemmin. Nimitäin juuri toittomista. Jos Sauli olisi valittu presidentiksi, olisin kuullut tuloksen varmasti jo jostain. Olisihan se kohahduttanut Suomen kansaa hiukan eri lailla. Vedonlyöntini päättyikin siis omaan päättelyyni. Halosen voitto selvisi minulle ympärillä olevien ihmisten käytäytymisestä.

Suomen jääkiekkotappion iltana monen suomalaisen käytöksestä voi havaita suuren pettymyksen. Mutta pian se unohtuu ja eteen tulee taas uusia kamppailuja! Kukakohan voittaa ensi kerralla?

Terveisin,

Anni Rouvinen
Päätoimittaja

Infacto 1/2006

Palstat

- 4 Puheenjohtajan Palsta
- 25 Cosmoinfacto: Miehistä ja Naisista
- 30 Jukka A:n latvasta: Sikarimies ja Tarinoita USA:n Lakimaailmasta

Koo Vee -sivut

- 8 Miksi Vessan Ovet Ovat Koodimerkittyjä?
- 10 Vision Quest Lutz Jansen
- 11 International Student At Tut
– Elaine Ching Ka Yee

Excut

- 22 Excursio Vaasaan

Teekkarielämää

- 36 Vuosijuhlat tulevat, oletko valmis?

Artikkelit

- 5 Indecs ja minä
- 18 Virtuaalisessa maailmassa virtuaaliseen kaveruuteen?
- 20 Kolumni: Tähti vai Lypsylehmä?
- 24 Verkostoitumisen Logiikkaa
- 26 Festian 3 Huonetta
- 31 Alumnitapaaminen 10.12
- 32 Tatalainen Maailmalla
– Hallo Aus Kolbenz!

Esittelyt

- 6 Olavi Uusitalon Elämän Aakkoset
- 12 Indecsin Hallitus 2006
- 28 Tualta Työelämään: Mikko Kuitunen
- 35 Konserni History X

Vision-vieraat viihtyivät Suomessa. s. 8

Vaasan exculla käytiin Wärtsilässä ja ABB:lla s. 22

Mitä löytyy Santeri Revon, Sanna Nokelaisen ja Olli Mannisen työhuoneista? s. 26

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

SUUNTAVIIVOJA UUDELLE VUODELLE

Viime vuoden hallitus määritteli loppuvuodesta killan missioksi ”Lisäarvon tuottamisen jäsenistölle”. Tämä näppärä lause on hyvä pohja tulevaa killan toimintaa rakentaessa. Toisaalta tämä tutajargonia muistuttava lause herättää kysymyksen; mitä jäsenistön kokema lisäarvo oikeasti on? Konkreettisesti lisäarvon voisi kiteyttää esimerkiksi killan järjestämiin onnistuneeseen monipuoliseen toimintaan. Keskeisenä ajatuksena on siis se mitä yksittäinen jäsen kokee saavansa killalta jäsenmaksunsa ja muun panostuksensa vastineena.

Viime vuoden aikana luotiin monia hallituksen toimintaa auttavia työkaluja, kuten budjetointijärjestelmä ja sähköinen myyntijärjestelmä. Ne helpottavat hallituslaisten tehtäviä tapahtumien järjestämiselle. Useat jo viime vuonna luottamustehtävissä olleet ihmiset jatkavat tämän vuoden hallituksessa, joten uudehkojen toimintatapojen ja järjestelmien vakiinnuttaminen on siten melko helppoa. Tämä puolestaan mahdollistaa voimavarojen keskittämisen hallituksen varsinaiseen tehtävään, jäsenistölle näkyvän toiminnan järjestämiseen.

Vaalikokouksen yhteydessä käyntiin paljon keskustelua siitä kuinka killan toimintaa voisi tänä vuonna entisestään parantaa. Eräänä teemana nousi toive uudentyyppisistä tapahtumista. Tämän ajatuksella pohjalta killan tarjoamaa toimintaa pyritään laajentamaan siten, että se pystyisi tarjoamaan mahdollisimman monelle jäsenelle jotakin mielenkiintoista aktiviteettia. Toisaalta nykyisten osin jo perinteisten tapahtumien tasoa halutaan kehittää edellisvuosien tapahtumista saatujen palautteen pohjalta.

Killan tarjoamien saunailtojen, yritysvierailujen ja liikuntavuorojen lisäksi Indecs järjestää tänä vuonna pari korkeakulttuuriekskua. Suositut teatterikäynnit saavat jatkoa ja seuraava niistä suuntautuu Tampereen teatterin Kaasuvalonäytökseen. Kiinnostuksesta kuvaa hyvin se, että suuresta ilmottautumiskiintiöstä huolimatta kaikki paikat menivät melko nopeaan tahtiin.

Viime vuoden puolella aloitettu teekkareiden sit-

siperinne on pyrkimyksenä vakiinnuttaa osaksi Indecsiläisten toimintaa. Vuoden aikana pyritään luomaan Indecsiin sitsikulttuuri, jossa jäsenet pääsevät osallistumaan sekä killan omiin sitseihin että muiden yhteistyötahojen kanssa vietettyihin kekkereihin. Vuoden ensimmäiset sitsit kiinnostivat jäsenistöä mukavasta ja puutarhajuhlissa saatiin nauttia kesäisestä tunnelmasta isolla joukolla. Olipa paikalle tullut muutama Kolmioryhteistyön kautta tuttu yliopistolainen ja suomalaisten teekkareiden laulua pelkäämätön ulkkarikin.

Maaliskuun 18. päivä kiltamme saavuttaa pyöreän 20 ikävuoden rajapyykin. Tavallisiin vuosijuhlasitseihin poiketen tänä vuonna on pääjuhlan ja jatkojen lisäksi luvassa Cocktail-tilaisuus sekä seuraavana päivänä aamusillis. Vuoden ehdottomasti suurimman tapahtuman valmistelut on aloitettu jo hyvissä ajoin viime vuoden puolella. Suosittelen lämpimästi killan hienoimpia juhlia, joita ei kannata missata!

Nähdään killan 20 vuotisjuhlissa ja kevään aikana lukemattomissa muissa tapahtumissa!

Tuomas Sariola

INDECS JA MINÄ

On jännittävä tunne kun oikeastaan monen vuoden hauskanpidon jälkeen olen ensimmäistä kertaa tilanteessa, jossa koulua ei enää ole. Tähän tilanteeseen on ajautunut vääjäämättä eikä se tunnu ollenkaan huonolta. Se silti tuntuu erittäin erilaiselta. Vuosien aikana rakkaalle killallemme on tapahtunut paljon, että lienee mukava hieman muistella näitä hetkiä omasta näkökulmastani.

Minut tempaistiin mukaan killan toimintaan oikeastaan ainoastaan 2 viikkoa koulun aloittamisen jälkeen. Yritysvastaava Anssi Rusi oli lähtenyt sotimaan Kosovoon, ja jättänyt pestin vapaaksi. Silloinen puheenjohtaja Teemu Suominen näki minussa ehkä jotain aktiivista sielua ja tempaisi fuksin heti hallituksen kelkkaan. Siinä pestissä sitten vierähtikin melkein kaksi vuotta, ja paluuta normaaliin opiskelijaelämään ei enää ollut. Kilta oli tuolloin pieni ja sisäänpäin kääntynyt. Ilmapiirin muuttaminen olikin selkeästi hallituksemme tärkein päämäärä. Tässä mielestäni onnistuttiinkin, ja seuraavana vuonna hallituspaikoille oli oikein jopa tunkua.

Fuksivuosi sujui nopeasti ja esimerkiksi Otaniemessä järjestetyille tutapäivillä oli minun lisäksi ainoastaan 6 osallistujaa. Edessä oli itselläni vaihtovuosi, joka meni liiankin nopeasti ohi. Kun tulin vaihdosta huomasin, että kiltamme oli muuttunut radikaalisti eteenpäin. Hallituksessa oli ruvettu toimimaan isolla porukalla, ja Ilkka Ruotsila oli saanut ison pyörän pyörähtämään. Kovalla tekemisen meiningillä oli yritysysteistyö Indecs Network saanut alkunsa. Kilta muuttui vuonna 2002 ehkä eniten koulussa oloni aikana. Silloin pistettiin moni projekti käyntiin, ja tehtiin oikeasti hommia niiden eteen. Itse seurailin vierestä kuinka projektit etenivät ja ihmettelin Ilen jatkuvaa energiaa puurtaa killan eteen.

Vuosista 2003-2004 tipahdin killan päätoiminnasta pois. Osittain tähän vaikutti omat intressit harrastuksissa, sekä valitsemani haalareiden väri. Lisäksi monet kaverit alkoivat oikeasti valmistua, ja yhteydenpito killan eri tahoihin pieneni koko ajan. Muuttamien ihmisten avulla olen kuitenkin säilyttänyt jonkinlaisen kosketuksen mitä killassa tapahtuu.

Kun tulin kouluun kiltamme maine koulussa ja meini oli hyvin pienimuotoista. Kaikki jotka olivat kuitenkin mukana, tekivät asioita harrastuspohjalta ja meillä oli oikeasti hauskaa puuhata asioita. Uusia fukseja tuli joka vuosi mukaan toimintaan, ja toiminta meni eteenpäin hyvässä ilmapiirissä. Hyvä ilmapiiri muuten on tärkeä tekijä useassa onnistuneessa projektissa.

Killan toiminnoissa voivat monet ihmiset pitää hauskaa ja järjestää mukavia asioita itselleen, muille kitalaisille sekä ex-kitalaisille. Pienistä kuppikunnista on tärkeätä nähdä isompi kokonaisuus, johon kuuluvat monet ihmiset myös killan historian varrelta. Kiltamme viime vuosijuhlasitseillä oli oikeastaan ensimmäistä kertaa killan historiassa kunnolla ihmisiä, vanhoja sekä nuoria.

On kaikkien etu, että yhteyttä vanhoihin aktiiveihin pidetään yllä muussakin kun rahankeruussa, ja vaikkapa vuosijuhlille järjestetään omia pöytiä saman vuosikurssin ihmisille. Näin on aina tehty ja näin se kannattaakin tehdä. Monet ihmiset jotka ovat tehneet killan eteen vuosien varrella käytännön asioita tekevät niitä nimittäin jatkossakin mieluummin, jos tietävät että killa on menossa heidän mielestään oikeaan suuntaan.

Kiltamme aktiivinen toiminta on enää muisto meidän vanhempien harmaantuvisissa päissä. Olisi mukavaa silti vanhempana nähdä, että sama tekemisen fiilis ja mukavat hetket mitä itse on kokenut, olisi nuoremman sukupolven myös mahdollista kokea killan riennoissa ja niiden järjestämisessä.

Pitäkää siis kaikki huoli siitä, että hyvä ilmapiiri pysyy yllä killan toiminnoissa. Se on yhteinen etumme, ja erittäin tärkeä asia luodessa tulevaisuutta killallemme.

Onnittelut killallemme täysien vuosien johdosta!

Kilta on kiva.

t. Jukkis

Olavi Uusitalon Elämän Aakkoset

Markkinoinnin professori Olavi Uusitalo on tällä kertaa suostunut paljastamaan omat elämän aakkosensa Infacton lukijoiden iloksi. TTY:lle lähes viisi vuotta sitten saapuneella Olavilla on vankkaa kokemusta sekä työelämästä että akateemisesta maailmasta, ja hänen nykyiseen työkuvaansa kuuluu opettamisen lisäksi muun muassa diplomitöiden ohjaamista. Markkinoinnin kiinnostavimmiksi alueiksi hän mainitsee kansainvälisen markkinoinnin, yritysverkostot sekä innovaation kaupallistamisen. Vaimonsa kanssa nykyään kaksin asusteleva Olavi jakaa aikansa Tampereen ja Hollolan välillä ja sanoo nauttivansa uudesta elämäntilanteesta.

Seuraavaksi Olavi käy kuuliaisesti läpi koko aakkoset autoista örstedin kaltaiseen.

A

Alavus, synnyinkaupunki Pohjanmaalla

E

Elvis, hänen It's Now or Never kuuluu suosikeihini

B

Bloomington, pieni yliopistokaupunki keskellä ei mitään

F

Flipper 777 johdatti venetoimialan tutkimukseen
fanaattisuus, huono homma asiassa kuin asiassa; elä ja anna muiden elää

C

Camry, luotettava kulkuneuvo lähes kahden vuosikymmenen ajan

G

gallupit, pitivät viime pressan vaaleissa varsin hyvin paikkansa

D

dominant design, käsite, joka mahdollisti akateemisen uran

H	Hollola, kotikunta tarjoaa muun muassa loistavat Hiihtomahdollisuudet Salpausselällä	S	sattuma, sille voi tulla alttiiksi teemällä ”kotiläksyt” hyvin
I	Intopia, useimmiten hauska itseohjautuva sekamelska	T	TTY/TTKK, opinahjo johon yllättäen palasin kahden vuosikymmenen kuluttua
J	johdonmukaisuus, tämän puutteen havaitsee helposti toisen esityksestä vaan ei omasta	U	unohtaminen, matkalaukkuproffan painajainen; kännykkä jäi tänään kotiin Hollolaan. Täytynee ottaa käyttöön lentäjän tarkastuslista (avaimet, lompakko, kännykkä, muistikirja...)
K	keskustelu, tärkeä, tosin joskus liian vähän käytetty vuorovaikutustapa	V	vaimo, Kaija tulee paremmaksi ajan saatossa kuin viini konsanaan
L	lapset, kaksi tyttäätä ja poika ovat oman tien kulkijoita	W	warre, lapsuudesta tuttu itäauto
M	maalivahti, pikkuveljen osa toteutui niin jalkapallossa kuin jääkiekossa moottoripyörä, pitkäaikainen, salainen ja toteutumaton haave	X	Xylitol, hyvän makuinen makeutusaine, joka on kulkenut Suomesta pitkän ja vaiherikkaan tien maailman markkinoille
N	nojatuoli, lukunautinto laiskanlinnassa	Y	yleisö, mieti mitä tarjoat sillä viet heidän aikaa (ja joskus myös rahaa)
O	opiskelijat, opetuksen tärkein resurssi oikeudenmukaisuus, näkyy voimakkaana niin itsessä kuin lapsisakin	Z	Zetori (-traktori), vastamaassa se varsinkin papatti
P	perusteellisuus, tuppaa syntymään kokonaisvaltainen asenne siihen mihin ryhdyn (tämän takia vältän golfia)	Å	ångström, pieni mittayksikkö jäi mieleen fysiikan töistä
Q	Quatro Staggione, tähän sorrun useimmiten (suosikkipizza)	Ä	äiti, loi isän avustuksella koulunkäynti- ja opiskelumahdollisuudet
R	rytmi, tanssin haastavin juttu Ruovesi, kaunis pitäjä, josta on kivoja muistoja pikkupojasta lähtien	Ö	öljy, maailman rattaiden pyörittäjä ja suurvaltojen (vaiettu) kiistakapula

MIKSIVESSANOVET OVAT KOODIMERKITTYJÄ? -

VISION-SEMINAARI TAMPEREELLA 9.2.-11.2.2006

Seistessäni Tampereen rautatieaseman laiturilla numero kaksi mietin itsekseni: ”Mistä tunnistaa joukon täysin outoja Vision-vieraita?” Asia selvisi nopeasti. Vision-vieraat kulkevat yhdessä tiiviissä porukassa kantaen täyteen ahdattuja reppuja ja makuupusseja. Paksuista toppavaatteista huolimatta suurin osa heistä näyttää viluiselta. Porukkaa lähestyessä voi kuulla mitä eksoottisimpia englannin murteita: tänä vuonna viidentoista hengen joukossa oli edustajia Turkista, Serbiasta, Suomesta, Saksasta, Ruotsista ja Hollannista.

Jälleen kerran organisoii Tampereen ESTIEM -paikallisryhmä Vision-seminaarin yhteistyössä Helsingin ESTIEM -edustuksen kanssa. Vieraat valittiin halukkaiden joukosta tarkoituksena järjestää mahdollisimman kansainvälinen ja monipuolinen tapahtuma. Seminaarin kasaaminen on pitkä prosessi, joka Tampereella lähti käyntiin jo alkusyksystä noin viiden ihmisen voimin. ESTIEM:in virallisten ohjeiden mukaan tulee jokaisella Vision-seminaarilla olla otsikko, jonka ympärille viikon akateeminen ohjelma rakentuu. Tämän lisäksi tarkoituksena on perehdyttää muualta Euroopasta tulevat tuotantotalouden opiskelijat paikalliseen kulttuuriin ja opiskelijaelämään.

Syyskuun ja helmikuun välillä ehti kulissien takana tapahtua paljon: yritysten puhelimet pirisivät sponsorointiedustelujen seurauksena, kou-

lun printterit sylkivät muokattuja avustusanomuksia ja teta-laitoksen ovi kävi tämän tästä. Lopputuloksena syntyi 9.2.-11.2.2006 Tampereen Managing of Innovation Cycles -seminaari. Taloudellista tukea tapahtumalle antoivat Nokia Oyj, Tampereen teknillinen yliopisto ja teollisuustalouden laitos. Akateemisesta sisällöstä huolehtivat Teppo Gauffin TietoEnatorilta ja markkinoinnin professori Olavi Uusitalo.

Muutaman Helsingissä vietetyn päivän jälkeen junaili Vision-katras itsenä VR:n kyydissä Tampereelle. Päivä lähti käyntiin yritysvierailulla TietoEnatorille, jossa meidät toivotti tervetulleiksi Director Teppo Gauffin. Muhkeiden viinereiden ja kahvikupposten lomassa kuuntelimme, kun TietoEnator Digital Innovations -edustaja Solution Manager Niku Yliluoma kertoi Digitalizing Framework -konseptista ja Development Director Jukka Kirjavainen esitelmöi innovaatioista yrityksen Healthcare -sektorilla. TietoEnatorin moderneissa sisätiloissa hämmennystä herättivät vessan ovet, joiden yläkulmaan oli maalattu siisti numeroyhdistelmä ja perään pieni n- tai m-kirjain. Vieraiden mielestä oli käsittämätöntä, että oveen ei taiteilla perinteisiä kielimuureja ylittäviä kuvia naisesta ja miehestä.

Yritysvierailun jälkeen suunnattiin nenät kohti Ikaalisia. Siellä vieraita odotti luminen metsämaisema ja kolme mökkiä saunoineen. Löyly-

KOO VEE -SIVUT

vesi lenteli kiukaiden kiville myöhään yöhön saakka ja avannon reunalla kävi vilske: monet ihastuivat ikihyviksi suomalaisiin perinteisiin. Makuupussit käärittiin rulliksi aikaisin aamulla ja iltapäivä pyhitettiin opiskelulle. Aiheesta Managing of Innovation Cycles luennoiva professori Olavi Uusitalo ei suinkaan marssinut luentosaliin karttakeppi ja liitupaketti kädessään, vaan hänen nähtiin kantavan kassillista hiihtomonoja! Näillä hän havainnollisti elinkaariajattelua kansainväliselle kuulijajoukolleen. Akateemisen ohjelman saattoi päätökseen Proventia Solutions -yrityksen Managing Director Mikko Valtonen.

Illalla annettiin kartuille kyytiä Festian takaparkissa: luenolla kangistuneet kankut verryteltiin katulamppujen valossa pelikuntoon lauantain MM-Kyykkää varten. Kohmeiset varpaat sulateltiin Konetalon saunalla, jossa notkeimmat pääsivät pelaamaan Twisteriä. Illan aikana tutustuttiin hervantalaaiseen ruokakulttuuriin maistelemalla Hevalin, ah niin ihania, pitsoja! Neljä tapahtumarikasta päivää verotti Vision-vieraiden voimia niin, että suurin osa kieltäytyi Tampereen yöelämän houkutuksista.

Hyvin nukutun yön jälkeen olivat kolme ESTIEM -joukkueetta valmiina Kyykkä-kamppailuun. Karttu lensi useimmilla ihan yhtä hyvin kuin kokeneilla suomalaisillakin, mutta jatkoon ei yksikään joukkue kaikesta taisteluhengestä huolimatta selviytynyt. Loppupäivän sai kukin viettää tahtomallaan tavalla. Näsinneula, Koskikeskus ja Finlayson tulivat useimmille tutuiksi sillä aikaa, kun väsyneet tamperelaisjärjestäjät nauttivat hetken

tekemättömyydestä. Päivän päätteeksi istahtivat osallistujat ja järjestäjät yhdessä juhlistamaan onnistunutta seminaaria Tammerkosken rannan Rossoon. Siellä vaihdettiin osoitteita ja puhelinnumeroja sekä räpsittiin viimeisiä valokuvia. Iloista illanviettoa seuratessani pysähdyin hetkeksi miettimään kuinka samanlaisia eri kulttuuritaustoista tulevat nuoret loppujen lopuksi ovat: muslimit ja kristityt, itä- ja länsieurooppalaiset, vauraudessa ja sodan keskellä eläneet juttelevat samoista asioista ja tavoittelevat yhteisiä päämääriä. Tampereen ESTIEM -paikallisryhmää muistettiin juustolla, karkeilla ja vettä väkevämmillä. Väsymyksestä huolimatta jaksoivat kaikki Sokerin tanssilattialle, jossa vielä illan päätteeksi kajautettiin perinteinen ESTIEM-laulu.

Maria Haukipuro

VISION GUEST LUTZ JANSEN FROM GERMANY

„Can it get any worse” were my thoughts when I eventually fell into my bed on the first evening. On the way from Germany to Finland I somehow managed to loose one of my gloves and to destroy the zipper of my jacket completely. Both was definitely not the best idea when travelling to country with a -10°C average temperature in February. In addition, the bus driver told me to drop of the bus two stations too early, so I had to find the place we were staying without having an idea where to turn to (fortunately I succeeded at last). And when I finally arrived at the dinner’s place I was faced that the dessert was just finished. Not what I call a good start.

I am very happy to say that it could not get worse. On the contrary, the trip to Helsinki and Tampere was really worth coping with these obstacles. The Vision part in Helsinki was short but impressive. I think the other participants would agree that they have hardly seen such a well equipped university. The lecture about transferring an innovational idea to a business was really good and offered a framework to put all following lectures in perspective. Seeing

the robotics laboratories gave an insight how those frameworks could be implemented in reality. Also the evening programme offered innovative topics: at least I can say I have never seen such a crazy karaoke in a discotheque before... without music and without lyrics. However, this was a really nice ending of our stay in Finland’s capital. My jacket: still broken. My glove: still missing.

After the train trip to Tampere on the next morning we headed directly towards our first company visit at TietoEnator which was also quite interesting. The facts that we did not have lunch and that the presentation was sometimes a little bit too much of an advertisement show in my eyes, made it difficult to stay concentrated all the time. That very evening should be the highlight of this Vision: and yes, the tour to the cottage down “in the woods” compen-

sated for everything on the afternoon. I don’t know exactly who of the organizers found this beautiful place for us, but I would like to thank this person very much! Equipped with lovely living rooms, nice kitchens and bedrooms, great saunas and served with tasty food, we spent an awesome evening and night in Finland’s beautiful nature... including ice hole bathing which definitely was on my “to-do-list-before-I-die”. My jacket: still broken. My glove: still missing.

In comparison with this night, Friday’s programme just had to pale. The presentations at Tampere’s University did not catch my attention even though I liked the idea of combining the development of winter sport equipment with theoretical frameworks. That afternoon we had the opportunity to relax some hours at our hosts’ home so that we were fit again for the evening’s pizza and sauna party! However, the free time was not enough and so happened what had to happen... my jacket: still broken. My glove: still missing.

Torino in Italia was more than hundreds of kilometres away from us. However, we took part in a winter sport discipline much more important than any other at the Olympic Games: Kykka! Crazy dressed and quite early being groggy, on Saturday morning the Finish showed us how real professionals throw big

KOO VEE -SIVUT

wooden sticks. Great fun, even though none of us made it to the second round. The farewell dinner at small but nice restaurant and the wild discotheque experience that evening were a great ending for a very enjoyable Vision in Helsinki and Tampere.

And guess what: this afternoon I finally managed to buy a new jacket downtown, only 24 hours before leaving Finland again... the country with cold temperatures but warm-hearted people!

I would really like to thank all the organizers of this Vision - in Helsinki as well as in Tampere - very, very much for enabling this interesting week. A special "thank you" goes also out for Antti who did a great job as a host for the Turkish guys and me. And of course I would like to thank the other participants who all made this get-together an amazing event!

Lutz Jansen

INTERNATIONAL STUDENT AT TUT

- ELAINE CHING KA YEE

I have been to Tampere for two weeks and I will be here for 5 months. I am studying industrial engineering and management. The exchange life at Tampere University of Technology is great and wonderful during which I meet friends from all other parts of the world besides Finland. I have a valuable chance to expose myself to the western style of learning. I have widened my horizons and my English language has improved a lot, which will definitely help me build up my career as an Engineer in the future.

Elaine
Ching Ka
Yee (3rd
from left)

The Hong
Kong Poly-
technic
University

INDECSIN HALLITUS 2006

Hallituksen leivissä pyörii taas uusia ja tuntemattomia veikkoja. Toki mukana on monta vanhaa konkariakin. Kuinka hyvin sinä tunnet uudet hallituslaiset? Hallituksen jäseniä ja toimihenkilöitä pyydettiin esittelemään itsensä omalla tyyllillään vaikkapa oheisiin kysymyksiin vastaillen.

TUOMAS SARIOLA, PUHEENJOHTAJA

Tervehdys

Olen Sariolan Tuomas, killan uusi puheenjohtaja. Tehtäväni on ohjata hallituslaumaa seuraavan vuoden ajan. Huolehdin siis asioiden koordinoimisesta karkealla tasolla. Tehtäviini kuuluu myös killan edustaminen sekä suhdeverkoston ylläpito ja syventäminen.

Olen kotoisin Pohojanmaan lakeuksilta, Kurikasta. Harrastuksiini kuuluu salibandy, shakinpeluu, kesäisin rullaluistelu sekä yleinen pyöriminen, jos sitä nyt harrastukseksi voi sanoa. Olen mukana myös koulun talous- ja reserviläiskerhojen toiminnassa. Opiskelen tutalla kolmatta vuotta ja ikää on kertynyt 22 vuotta. Viime vuonna vastasin killan opintoasioista sekä alumnitoiminnasta.

PETER HANS KRISTIAN ZEITLIN, YRITYSVASTAAVA, VARAPUHEENJOHTAJA

Olen 24-vuotias 4.vuosisurssin tuotantotalouden opiskelija. Kotoisin olen luonnon kauniista maalaiskunnasta Pälkäneeltä.

Vapaa ajalla juoksentelen reikäpallon perässä jumppasalissa ja yritän mahdollisuuksien mukaan käydä mäkeä laskemassa lumilaudalla.

KUKA SÄÄ OIKEEN LUULET OLEVAS?

MITÄ TEET VAPAA-AJALLA?

MIKSI OPISKELET TUTALLA?

MITÄ TEET / YRITÄT TEHDÄ HALLITUKSESSA? MIKSI?

MITÄ TEET 10 VUODEN PÄÄSTÄ?

ELÄMÄN MOTTOSI?

Tuta oli aikoinaan yksi vaihtoehto muiden joukossa ja hieman sattumalta päädyin tänne. Heti ensimmäisen vuoden jälkeen kuitenkin huomasin, etten vaihtaisi tätä koulutusohjelmaa mistään hinnasta. Tuta tarjoaa hyvää opetusta ja laaja-alaista näkemystä liiketoiminnan eri alueilta.

Yritän parhaani mukaan toimia yritysvastaavana. Halusin haasteen, jossa voin oppia jotakin uutta. Pidän lisäksi kiltatoiminnasta ja halusin jatkaa sitä. Viime syksynä toimin yritystoimarina, joten yritysvastaavan pesti oli luonnollinen jatke sille.

10 vuoden päästä omistan sukelluskoulun Thaimaassa ja olen pörssimiljonääri.

”Asioilla tapana järjestyä tavalla tai toisella.”

VILLE LITMO, TALOUSVASTAAVA, TEKIN KILTAYHDYSHENKIÖ

Mo!

Olen Ville Litmo, tutalainen vuosimallia -02. Syntynyt olen Espoossa ja ensi kesänä vietän tämän tapahtuman 23. vuosipäivää. Tampereen Chicagoon, Hervantaan, muutin Suomen suurimmasta lähiöstä, Lahdesta. Tutalle ja

Tampereelle päädyin oikeastaan vahingossa sillä olin jo pyrkimässä HKKK:hon kunnes hyväksymiskirje silloiselle TTKK:lle söi motivaation niinkin mielenkiintoisiin pääsykoekirjoihin kuin *Kvantitatiivinen analyysi taloustieteissä*. Hetkeäkään ei valintaani ole kuitenkaan tarvinnut katua!

Viime vuonna toimin hallituksessa datatoimihenkilönä, tänä vuonna koetan pitää Indecsin talouden

pystyssä talousvastaavan hommissa hoidellen siinä samalla kolmannella kädellä myös TEK:in kiltayhdyshenkilön pestiä. Olethan sinäkin jo TEK:in jäsen? ;)

Vapaa-ajallani harrastan mm. luistelua/jääkiekkoa ja sulkapalloa. Myös elokuvaan ym. yleiseen kotona lonnimiseen saa kulutettua luvattoman paljon aikaa. Hyvä elämänohjeeni voisi olla vaikkapa ”ähä höntsä” – yks tyyppi kerran höntäs ja huonostihan siinä kävi.

RIIKKA MOILANEN, TIEDOTUSVASTAAVA

Moi! Olen Riikka Moilanen, toisen vuosikurssin tutalainen. Tutalle päädyin aikanaan puhtaasta kokeilunhalusta, mutta koulutusohjelma osoittautuikin parhaaksi mahdolliseksi. :)

Viime vuonna hoidin killassa vapaa-aikatoimarin tehtäviä, tänä vuonna hääriään Indecsin tiedotusvastaavana. Toimenkuvaani kuuluu pääasiassa viikkotiedotteiden laatiminen ja hallituksen kokousten pöytäkirjojen kirjoittaminen, tavoitteena on pitää jäsenistö ajan tasalla kaikkien asioiden suhteen.

Syntyjäni olen savolainen, kotoisin _kauniista_ Varkauden kaupungista. Ensi kesänä täytän 21 vuotta. Vapaa-aikani kuluu yleisessä himmailussa, mm. elokuvia katsellen, liikunnan saralla uusin aluevaltaukseni on sulkapallo, jota tulee läiskittyä ahkerasti. Turvokkeen järjestämät Puntti-tunnit ovat myöskin hyviksi havaittuja.

KIMMO TORVINEN, OPINTOVASTAAVA

Hellurei! Olen siis kuluva vuoden hallituksessa vastuussa opintoasioista, joita ovat prujuihin liittyvät asiat, myyntipäivystyksen organisointi, ja opiskelijoiden näkemysten ajaminen osaston ja laitosten suuntaan. Myös alumnit kuuluvat toimenkuvaani, mikä lienee tänä vuonna hieman aikaisempia vuosia suurempi kokonaisuus.

Olen toisen vuoden tutalainen ja kotoisin Savosta, mutta nyttemmin jo tampereilaistunut. Kiinnostuksen kohteita (opintoasioiden lisäksi tietenkin) ovat matkustelu, hyvä ruoka ja juoma sekä aina jokin vaihtuva-aiheinen todella mielenkiintoinen asia. Ja entäpä tulevaisuus? Aion olla rikas, fiksi, kuuluisa...

”Shoot for the moon. Even if you miss, you’ll land among the stars.” -Les Brown

MARIA HAUKIPURO, KV-VASTAAVA

Nimi, Maria Haukipuro, on löytynyt Indecsin nettisivuilta jo vuoden 2005 alusta lähtien. Nimike muuttui vuodenvaihteessa 2006 ESTIEM-toimarista kv-vastaavaksi. Tittelinvaihdoksen myötä sain äänioikeuden hallituksen kokouksissa. Samalla minusta tuli ESTIEM:in

paikallisvastaava eli henkilö, johon ensimmäiseksi kannattaa ottaa yhteyttä, mikäli on kysyttävää ESTIEM-asioihin liittyen. Kiinnostukseni kulttuureja ja matkustelua kohtaan ylettyy myös kiltatoiminnan ulkopuolelle. Tämän kukkaroa kuluttavan intohimon lisäksi harrastan urheilua ja minuun saattaa törmätä Hervannan lenkkipoluilla tai Tamppi-areenan kuntosalilla.

Lukion jälkeinen elämä oli pitkään hämärän peitossa ja tutalle päädyin, kun en oikein tiennyt, minne muuallekaan olisin hakenut. Enää ei tarvitse arpoa, olenko oikealla opintolinjalla: aikomus on valmistua tutalta ja hankkiutua opiskelujen jälkeen kansainvälisiin tehtäviin toivottavasti Suomen rajojen ulkopuolelle.

Jatkuu...

ANNI ROUVINEN, PÄÄTOIMITTAJA

Morjens!

Oon Anni, tän lehden päätoimittaja. Neljä kertaa vuodessa haen lehteen juttuja, taitan lehden ja vien painoon, siksi että sinä saat lukea mitä killassa on tapahtunut.

18 vuotta elämästäni olen asunut Susirajan tuntumassa Joensuussa, mutta kahdessa vuodes-

sa olen kotiutunut tänne Suomen sydämeen. Tutalle päädyin siksi, että olin jo pienenä päättänyt tulla TTY:lle - tosin en tiennyt mitä siellä opiskelemaan. Olin jo unohtanut päätökseni, sillä teknilliset opinnot eivät liiemmin kiinnostaneet. Mutta kun kuulin sattumalta mahdollisuudesta opiskella kauppatieteitä TTY:llä, olin myyty.

Vapaa-ajalla harrastan kaikenlaista urheilua, kuten uintia, salia, lautailua, hiihtoa, tennistä, judoa jne. Nykyään istun myös suuren osan vapaa-ajastani tietokoneen ääressä - pitäisi kai vähentää, ettei kiinny liikaa.

Vuonna 2016 seilailen maailman ympäri omalla purrellani ja pysähdyn pikkusaarille välillä. Mottoni on "mikä ei tapa, niin vahvistaa".

VARPU HEIKKILÄ, TAPAHTUMAVASTAAVA

Olen Varpu Heikkilä, 1.vuoden tutalainen ja tulen Jyväskylästä. Vapaa-ajallani lenkkeilen, käyn töissä ja toteutan itseäni. Tutalla olen, koska taloustieteet ja yritysmaailma kiinnostavat. Lisäksi halusin myös teknistä osaamista.

Olen tapahtumavastaava ja järjestän jäsenistölle yhdessä vapaa-aikatiimin tuella kaikenlaista toimintaa

saunailloista sitseihin. Mielestäni on tärkeää, että meillä on paljon vapaa-ajalla tapahtuvia sosiaalisia tilaisuuksia, joihin on matala kynnys tulla viettämään mukavaa aikaa. Erakoitumista ei kannata aloittaa parikymppisenä!

10 vuoden päästä... Toivon etten koskaan kasva aikuiseksi sanan tylsässä ja harmaassa merkityksessä. Tulevani työni on toivottavasti motivoivaa ja mielenkiintoista.

Elämän mottosni on pienistä asioista iloitseminen.

PETRI RANTAKOKKO, TEEKKARIVASTAAVA

Moi! Olen Petri Rantakokko, 21-vuotias ja opiskelen tuotantotaloutta TTY:lla nyt toista vuotta. Olen kotoisin kaukaa pohjoisen tundralta Kittilästä, jonka jotkut hiihtolomalaiset jopa osaavat paikallistaa kartalta. Harrastuksiini kuuluvat kaikki hauskat pelit ja leikit sekä opintosuoritusten vähyyden ihmettely.

Tänä vuonna olen Indecsin teekkarivastavaa, jonka toimenkuva hahmottuu parhaillaan pestiä suorittaessa. Pääpainona tulee kuitenkin olemaan teekkarikulttuurin ylläpito ja jopa kehittäminen killan toiminnan puitteissa. Suurimpia meriittejä Indecsurallani ovat olleet mm. vapaa-aikatoimarin virka viime vuonna sekä killan Superfuksi -titteli. Oikein hyvää alkanutta vuotta kaikille, bileissä tavataan!

JOHANNA KETOJA, FUKSIKAPTEENI JR.

MOIPS!

Nimeni on Johanna Ketoja ja olen 19-vuotias tuta-teekkarinalku (siis fuksi) Pohojammaan lakeuksilta. Hallitukseen päädyin fuksikapteeni juniorin pestiin ja toimenkuvaani kuuluukin olla toivottamassa ensi syksynä aloittavat tutalaiset tervetulleiksi joukkoomme. Indecsin leimasimeen saan siis valtuudet vasta syksyllä, jolloin myös pääsen kunnolla toimimaan oikeassa virassani, mutta vapaa-aikatiimiläisenä

kuluu myös minun kevääni erinäisiä tapahtumia järjestellessä.

Koulun ulkopuolella minut voi talvella bongata viilettämässä mm. pitkin Herwoodin Alpeja eräänlaisen lankun päällä temppuillen. Muita säännöllisempiä harrastuksia ovat viulun vinguttaminen yliopiston orkesterissa ja salibandyn pelaaminen TTY:n naisten joukkueessa.

VIRPI VALLIN, FUKSIKAPTEENI JR.

Olen Virpi Vallin, Riihimäeltä Tampereelle paennut 21-vuotias tyttönen. Vapaa-ajallani viihdyn keittiössä ja käsitöiden parissa. Onpa myös musiikkia tullut harrastettua. Olen tutalla, koska en ole keksinyt muutaakaan paikkaa mihin mennä ja valkoiset haalarit näyttää kivalta.

Tittelini hallituksessa on fuksivastaava senior. Kiltatoiminnassa yritän huolehtia fuksipalleroista järjestämällä tapahtumia ja tempauksia, jotta kaikki tutustuisivat toisiinsa ja pääsisivät opiskelun alkuun. Apunani minulla on 8 tutoria ja

fuksivastaava junior Johanna. Fuksivastaavan homma kiinnostaa, koska uusiin ihmisiin tutustuminen ja ihmisten auttaminen on aina hauskaa.

10 vuoden päästä omistan omakotitalon ja oman puutarhan. Sisustan kotiani ja nautin elämästä. Tai ehkä pyrin presidentiksi. En ole vielä päättänyt.

”Jos naru katkeaa, hae toinen naru.” Tämä Nalle Puhin viisas ajatus kannustaa yrittämään uudelleen, jos ei ensimmäisellä kerralla onnistu.

TOIMIHENKILÖT:

JOHANNES PELTOLA, ULKOSUHDETOIMARI

Moi! Nimeni on Johannes Peltola, ulkosuhdetoimari 2006, yleisesti myös Johaksi minua kutsutaan. Olen sinkku, pidän eläimistä ja lapsista. Ikää on kertynyt parikymmentä kesää ja opiskelen tutalla nyt toista vuotta. Syntynyt olen väestörekisterin mukaan Turussa, sen jälkeen puolet

elämästäni on kulunut ulkomailla kuten Chilessä ja Hollannissa. Tampereelle muutin Euroopan vihreästä sydäimestä, mahtivaltiosta nimeltä Luxemburg. Seitsemän siellä vietetyn vuoden jälkeen marssin ylioppilaspaperit kourassa TTY:n pääovesta sisään vailla sen kummempia suunnitelmia, ja tutalle päädyin. Kiireiltäni en onneksi ole vielä kertaakaan ehtinyt katumaan sitä päätöstä. Harrastan mahdollisuuksien mukaan musiikin ahmimista, kitaran räikkäämistä ja liian satunnaista liikuntaa. Indecsin riennoissa olin erittäin aktiivisesti mukana jo fuksivuonna, esimerkiksi voitokkaassa fuksijäynässä on nähtävissä sormenjälkeni. Looginen jatke olikin virallistaa asemani killan toiminnassa. Vastuullani on järjestää kuukausittain Kolmiobileitä yökerho Sokerissa, pitää yllä ja edistää viha-rakkaussuhteita muihin opiskelijajärjestöntapaisiin, sekä näyttää edustavalta tutalaiselta poikkitieteellisissä tapahtumissa. Tämän lisäksi toimin myös vapaa-aikatiimin operatiivisessa ytimessä ja pyrin osaltani murentamaan teekkareiden opintomenestystä järjestämällä ah, niin houkuttelevia tapahtumia mitä sopimattomimpina ajankohtina. Näen itseni kymmenen vuoden päästä hoitamassa vastuullisia, haastavia ja monipuolisia kansainvälisiä tehtäviä mielenkiintoisten ihmisten keskellä. Ihan oikeesti. Mottonani on vanha turkulainen viisaus: ”Ei ol ku pari konsti mil pääse kuuse latvasse. Voi kiivetä tai sit voi istu käpyn pääl orottama.”

KAARLE MÄKINEN, YRITYSTOIMARI

Tää on sellanen tamperelaistunut 23-vuotias nuori-veikko, joka hieman myöhään havahtuneena monien mutkien ja kokemusten kautta päätyi yritystoimarin pestiin. Vapaa-ajalla jahtaan onnellisuutta ja haasteita haasteiden perään, joita hyperaktiivisen luonteeni

johdosta tuntuu riittävän. Urheilu ja itsensä räakkäminen ovat myös lähellä sydäntäni.

Hallitukseen ajoi halu päästä mukaan vaikuttamaan asioihin ja mahdollisuus tavata uusia todella mukavia kanssaopiskelijoita ja jos sitä nyt saisi järkättyä vähän karkkia (= excuja) muille Indecsiläisille. Ennustuspalloon katsottuani, että missäs se poika luuraa 10 vuoden päästä, oli pakko ensin huokaista syvään muutaman kerran ja hymyillä leveästi.. Aurinko paistaa aina (jos ei muuta niin ainakin pilvien takana!) Mottona elämää siivittää meinaan "Before thinking, Do it twice!"

Hallitukseen ajoi halu päästä mukaan vaikuttamaan asioihin ja mahdollisuus tavata uusia todella mukavia kanssaopiskelijoita ja jos sitä nyt saisi järkättyä vähän karkkia (= excuja) muille Indecsiläisille. Ennustuspalloon katsottuani, että missäs se poika luuraa 10 vuoden päästä, oli pakko ensin huokaista syvään muutaman kerran ja hymyillä leveästi.. Aurinko paistaa aina (jos ei muuta niin ainakin pilvien takana!) Mottona elämää siivittää meinaan "Before thinking, Do it twice!"

JUHANA VAURIO, WANHUS

Olen Juhana Vaurio, Indecsin viime vuoden puheenjohtaja ja nyt saattohoidossa vanhuksen toimenkuvassa, onhan sitä ikääkin jo neljännesvuosisata. Vuosikurssini 5./2000. Pysin olemaan killan aktiivinen seniori!

Vapaa-ajallani yritän lukea ja kuntoilla mm. salilla, kun

ehdin. Koripalloa pelaan teekkarijoukkue Pompussa II-divarissa. Tietenkin kesällä purjehdus on ehdoton valinta. Tuotantotaloutta haluan edelleen opiskella, koska opetus on hyvää, oppiaineet mielenkiintoisia, ihmiset fiksuja ja mukavia sekä kiltatoiminta on monipuolista ja antoisaa.

Hallitustoiminnassani keskityn kiltatoimintani aikana kertyneen osaamispääomani hyödyntämiseen kriittisissä tehtävissä. Lähinnä siis neuvojen antamista hallitukselle, peejiin ohjeistamista, teekkarikulttuurin ylläpitoa ja kaikenlaista muuta toimintaa. Olen myös vuosijuhlatoimikunnan puheenjohtajana

10 vuoden päästä resurssiperustaisella learning-strategialla jatketaan edelleen: Itseni jatkuvan kehittämisen luomilla voimavaroilla voin tarttua parhaisiin kohdalleni osuviin mahdollisuuksiin, sidosryhmät huomioon ottaen.

Mottoni: "Some men see things as they are and ask why. I see things that never were and ask - why not."

- John F. Kennedy

MIKKO HOIKKANEN, SUPERMIES

Moi, nimi on Hoikkasen Mikko ja mä olen supermies - myös toiminimikkeeltäni. Olen kotoisin kaukaa kahden radiomaston varjoista, Suomen talviurheilun mekasta ja kaupungista, jossa liikenne voi olla ulkopaikkakuntalaiselle häkellyttävä.

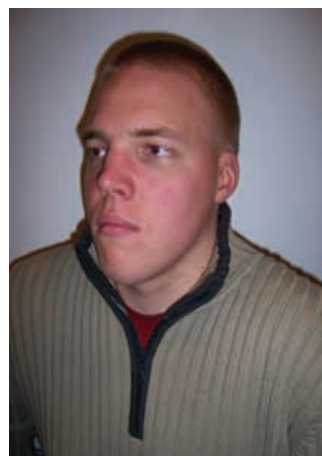
Kaksikaistaiset liikenneympyrät herättävät varmasti kummastusta, mutta vasta kun karjalaisella vallattomuudella tehdyt kaistanvaihdon yhdistetään hämäläiseen "et tuu mun tielle" -asenteeseen, saadaan mielenkiintoa ja jännitystä rutiinireissuihinkin.

Olen siis kotoisin Lahdesta - ja kyllä - uskon edelleen Pelicansiin sekä FC Lahteen. Harrastuksina meikäläiseltä löytyy lumilautailu, ju-jutsu sekä powerdrifting. Vastuualueinani on kopiokoneiden toiminnan varmistaminen sekä avustaminen luovan toiminnan tapahtumissa. Tule rohkeasti nykäisemään hihasta, jos on ruusuja, risuja tai parannusehdotuksia tapahtumiin tai kopiokoneisiin liittyen.

JUUSO LEHTI, DATATOIMARI

Tervehdys kaikille! Olen Indecsin datatoimari. Minun vastuulleni on ulkoistettu killan kaikki vähänkään tietoteknisen kaluston ylläpito. Kun killan sivut vikaantuvat tai galleria ei päivity tiedätte kuka on syyllinen. Tottelen muuten nimeä Juuso, ikää on 21 ja tulen Karhu-oluen kotikaupungista, Porista. TTY:llä

opiskelen ensimmäistä vuotta ja olen ehtinyt tutustua kiltahuoneen lisäksi muutamaan luentosaliinkin. Vapaa-aikana tykkään räkkätä itseäni uima-altaassa tai lenkillä. Kesäisin minut tavoittaa jonkin kilpa-auton ratista. Jahka opinnot on suoritettu kunnialla loppuun, vuosikymmenen kuluttua vetelen toivotavasti oman yrityksen sarvista. Motto: "No pain, no gain"

ELINA SILLANMÄKI, KV-TOIMARI

Moro!
Mä oon vuosimallia 1984 oleva tehokkailla toiminnoilla varustettu luotettava ja avoin kv-toimari Elina Sillanmäki RX8. Tällä hetkellä oon Indecsin hallituksen käytössä kansainvälisten asioiden hoitamisessa. Entisiä ja osittain nykyisiäkin omistajia ovat

olleet muun muassa kv-tutors, haalaritiimi04-05 ja partiolippukunta Pirkkalan Pirkot. On mua voinu nähdä Japanin saarellakin mm. vuosina 2001-2002 sekä muissa mielenkiintoisissa maissa. Vapaa-ajalla nukun ja säästän bensaani. Lumilautailtuakin tulee silloin tällöin!

Kiinnostus taloustieteisiin, korkeatasoiseen teknologiaan ja työtehtäviin sekä järjestötoimintaan ajoi mut tuotantotalouden ja Indecsin luo. Erityisesti kansainvälisten asioiden pariin mut ajoi kiinnostus ja kokemus ulkomaalaisten kanssa ja ulkomailla toimimisesta.

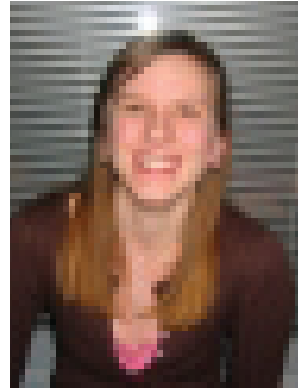
Kymmenen vuoden päästä olen toivottavasti mielenkiintoisessa työtehtävässä, monia kokemuksia rikkaampi ja muutama pikku-RX8 rinnalla.

JAAKKO SUNDBERG, RENKI

Morjens, olen ensimmäisen vuosikurssin tuttopiskelija ja ikää on ehtinyt kertymään täydet 19 vuotta(juniori!). Olen rento(?) ja rauhallinen perustyyppi ja pidän ruisleivästä. Harrastuksista voisin mainita sen verran, että salilla tulee pyörittyä ja lukkopaini on lähellä sydäntä. Toimin indecsin kiltarenkinä, eli hallituksessa puuhastelen saunailtojen, muiden tapahtumien sekä kopiokoneiden parissa. Elämänohjeenani sekä mottonani on ”Täysillä mutta rennosti”.

MARIKA PALKKIMÄKI, PIIKA

Moiks! Elikkäs, nimi on Marika Palkkimäki ja olen tämän vuoden piika. Kirjoitin ylioppilaaksi viime keväänä ja syksyllä sitten huomasin eksyneeni opiskelemaan tuotantotaloutta tänne Tampereelle. Ensijaisena kotipaikkani toimii siis nykyään Hervanta, mutta koti-kotona

Hausjärvellä tulee toistaiseksi käytyä melko usein. Olen vielä 19-vuotias, mutta pelottava 20-vuoden kriisi alkaa jo tehdä tuloaan! ”Oikeita” harrastuksia en tällä hetkellä omista, mutta puuhailen vapaa-ajalani kaikenlaista, mm. lenkkeilen, soittelen pianoa, hengailen kiltiksellä ja biletän ahkerasti :) Piikana kuulun vapaa-aika tiimiin ja toimenkuvani on autella eri tapahtumien järjestelyissä. Yritän myös pitää huolta siitä, että kiltahuoneella riittää kahvia, maitoa ja pala sokeria jokaisen janoisen sankarin kahvikuppiin.

KIMMO RAUNIO, VAPAA-AIKATOIMARI

Moro! Olen Kimmo Raunio, Lempäälästä kotoisin oleva 20-vuotias ekan vuosikurssin tuttalainen. Toimin killan vapaa-aikatoimarina, joten tule nykäisemään hihasta jos keksit jonkin hyvän idean joka edes jollain tavalla liittyy sportti- tai muuhun vapaa-aikatoimintaan.

Muutenkin uudet tuttavuudet ovat aina tervetulleita, luonteeltani kun olen melko sosiaalinen ja aktiivinen tapaus. Ehkä osaltaan juuri siksi kiinnostuin myös kiltatoiminnasta. Vapaa-ajalla minut saat- taan löytää esimerkiksi kuntosalilta, lenkkipolulta, opiskelijatapahtumista tai sitten vain kotisohvalta, mikä ei toisinaan ole ollenkaan hassumpi vaihtoehto vilkkaan opiskelijaelämän keskellä.

VIRTUAALISESSA MAAILMASSA

VIRTUAALISEEN KAVERUUTEEN?

Oli tutateekkari - syntyi tutadiplominsinööri.
Syntyi työelämä - jäi opiskelijaelämä.
Jäi monia opiskelukavereita - tuli uusia työkavereita.
Tuli työpaikka - vaihtui asuinpaikka.
Vaihtui Tampere - löytyi pääkaupunkiseutu.

Nykymaailmassa etäisyydet pienenevät. Tietoyhteiskunnassa yhteydenpidon pitäisi silti olla yksinkertaista. Itselläni on päällä samanaikaisesti työpaikassa ICQ, MSN, Skype, IRC pelkästään sen takia, että voin keskustella asioista kavereiden kanssa. Työyhteisön keskustelu sen sijaan käydään sähköpostin välityksellä, millä tietenkin tulee myös kavereilta vuosien varreltakin kuulumisia.

Rupesin ajattelemaan, koska olen viimeksi nähnyt jotain ihmistä jonka kanssa tulee aika useinkin vaihdettua sanasia jonkun sähköisen välineen kautta. Osaa näistä yhdistää jokin tiiviskin tausta, mutta osa leijuu kontakteissani vaan siksi, että olemme vaikka tehneet joskus alkuaikoina harjoitustyön yhdessä. Heidänkin kanssaan on joskus mukava vaihtaa sananen.

Osa ihmisistä on parempia vaihtamaan ajatuksia selkeästi tietokoneen kautta. On hieman jopa joskus yllättävää nähdä tuo ihminen elävänä edessä, kun tämän kanssa on pitkän aikaa jutellut vain tietokoneen välityksellä. Voisi sanoa, että se tuntuu joskus jopa kiusalliselta. Tietokoneen ääressä hänen kanssaan keskustelu taas tuntuu niin normaalilta ja

sujuvalta. Hän on selkeästi parempi virtuaalisena kaverina kuin elävänä ystävänä.

On äärettömän nautittavaa silti etäisyyksistä huolimatta jakaa esimerkiksi televisiossa tapahtuvaa urheilukilpailua muiden kavereiden kanssa. Vaikka tämä onkin virtuaalista, ja kosketus normaaliin kanssakäymiseen on kaukana, kisastudio omassa olohuoneessa kavereiden kommentteilla tekee kisastudiosta aika paljon mielenkiintoisemman.

Joidenkin ihmisten kanssa taas keskustelu tietokoneen välityksellä ei oikein toimi. Varsinkin jos mielessä on ainoastaan heidän kosketuksensa, halauksensa, tuoksunsa tai suudelmansa. Usean nettikontaktin kanssa taas keskustelu voi käydä syvällisemmäksi kun fyysisen ihmiskontaktin kanssa. Me voimme luoda näitä ystävyysuhteita erilailla kun entisaikain ihmiset ovat pystyneet. Kaikille varmasti löytyy oma lokeronsa ystävyysuhteissa. Kun me pystymme vielä yhdistämään edes joitain tällaisia kontakteja olemme löytäneet sen sydänsytävämme - ehkä.

Virtuaalinenkin kaveri on hyvä kaveri.

Hyvää mennyttä ystävänpäivää,

Chattaillaan ..

t. Tarhapöllö

"My husband passed away eight months ago, but we still keep in touch. His e-mail address is WalterZ@Heaven.com"

There's a moment when perfect theory
meets perfect execution.

Go on. Be a Tiger.

Recognise what you need to do, then do it. That's the essence of high performance. To see how we can help you develop the vision and follow-through of a high-performance business, visit accenture.com

• Consulting • Technology • Outsourcing

>
accenture
High performance. Delivered.

KOLUMMI

TÄHTI VAI LYPSYLEHMÄ?

Tuotantotalouden teekkari Pentti Hilkuri katsoi itseään peilistä pitkään. Lasista heijastui kuva huolitellusta ja itsetietoisesta opiskelijuorukaisesta, tulevaisuuden menestyjästä. Päällä oli kallis merkkikauluspaita ja jalassa äidin Lontoon liike-matkaltaan tuliaisena tuomat huippumuodikkaat farkut. Kevyt rusketus oli hankittu poikaporukalla kolmen viikon sukeltelulomalla Pattayalla.

Vaikka moni vaihtaisi kiljuen oman soluasu-udeli-elämänsä Pentin kanssa milloin tahansa, ei se tänään jaksanut saada Penttiä hymyilemään. Jokin oli ollut jo pidemmän aikaa vialla. Mikä omituisinta, hän ei analysointiyrityksistään huolimatta ollut kyennyt löytämään siihen mitään syytä. Tilanne oli lapsesta saakka itsensä ja ympäristönsä täydelliseen hallintaan pyrkineelle Pentille uusi ja pelottava. Hänen otsansa kurtistui ja hän vaipui omiin ajatuksiinsa.

Pentin taipumukset tuotantotalouteen tulivat julki jo varsin nuorena. Viisitoistavuotiaana hän aloitti täydellisen kirjanpidon omista tuloistaan ja menoistaan. Hän kirjasi tunnollisesti kaikki kavereilleen lainaamansa kolikot myyntisaamisiin ja valvoi oman maksuvalmiutensa kehitystä. Pentti nautti rahavirtojen seuraamisesta ja laskeskeli usein iltaisin erilaisia tunnuslukuja omalle rahankäytölleen.

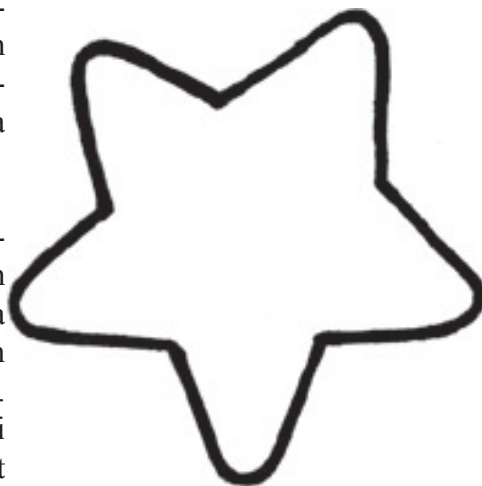
Opiskelujen alku tuotantotalouden koulutusohjelmassa oli Pentille yhtä juhlaa. Viimeinkin hän oli tullut joukkoon, jossa hänen käytöksensä ei ollut omituista. Se oli suorastaan ihailtavaa. Teollisuustalouden peruskurssin jälkeen Penttiä ei pidätellyt enää mikään. Haltioituneena hän loi itselleen mission ja strategian, joiden turvin hän lähti rakentamaan omaa toimintaansa. Missioonsa Pentti oli erityisen tyytyväinen. Hänen mielestään se kiteytti kaiken olennaisen ja kuulosti samalla todella asiantuntevalta. Hän ripusti makuuhuoneensa seinälle taulun, jossa luki yksinkertaisesti: ”Missioni on tuottaa lisäarvoa itselleni.”

Pentin voimakas sitoutuminen omaan strategiaansa tuotti tulosta. Tyytyväisenä hän totesi, että hänen opiskeluihinsa käyttämän pääoman tuotto oli todella hyvää tasoa. Luennoilta saadut opit tuntuivat hänestä kuin jumalan sanalta. Ne olivat universaali vastaus kaikkeen. Se, mitä ei nelikentän avulla kyetty kuvaamaan, ei Pentin mielestä ollut kuvaamisen arvoista. Tuotantotalouden professorit saivat hänen silmissään lähes pyhimyksen aseman ja heidän ihailunsa meni miltei henkilöpalvonnan puolelle.

Hyvä menestys sai Pentin lisäämään vettä myllynsä. Hän ymmärsi, että jatkuva parantaminen on ainoa keino säilyttää hyvä asema myös tulevaisuudessa. Hän teki säännöllisesti omasta elämästään SWOT-analyysijä ja suoritti kehitystyötä Demingin PDCA-ympyrän mukaisesti. Sovitettuaan elämänsä vastaamaan mahdollisimman hyvin ISO 9000-standardin vaatimuksia, päätti hän karsia ihmissuhteensa minimiin, sillä ne veivät liiaksi hänen huomiotaan. Toimintokohtainen kustannuslaskenta osoitti niihin suunnatun panostuksen heikentävän kokonaiskannattavuutta. Keskittyminen core competenceen oli Pentin mielestä kustannustehokas ja projektin läpimenoaika lyhentävä ratkaisu.

Ei Pentti kuitenkaan vähentänyt sosiaalista kanssakäymistään. Päinvastoin. Hän ymmärsi jo ensimmäisenä opiskeluvuotenaan, että sidosryhmäyhteistyö, kuten hän sitä itse kutsui, oli paras tapa rakentaa henkilökohtaista brändiä. Vahva brändi ja näkyvä mainoskampanja olivat paras tapa tehdä killan keskuudessa tunnetuksi tuotetta nimeltä Pentti Hilkuri.

Hyvin Pentti onnistuikin. Huumorimiehenä hän osasi neljän edellisvuoden Tampit ulkoa ja saattoi näin heittää hauskan sutkauksen aina tarpeen tullen. Pentti oli oman vuosikurssinsa superfuxi ja Hervantapelin kolminkertainen voittaja. Hän kykeni lisäksi puhumaan tarvittaessa jopa tuntikausia teollisuustalouden ihmeellisyyksistä kielellä, joka olisi

saanut ammattilaisetkin kateellisiksi.

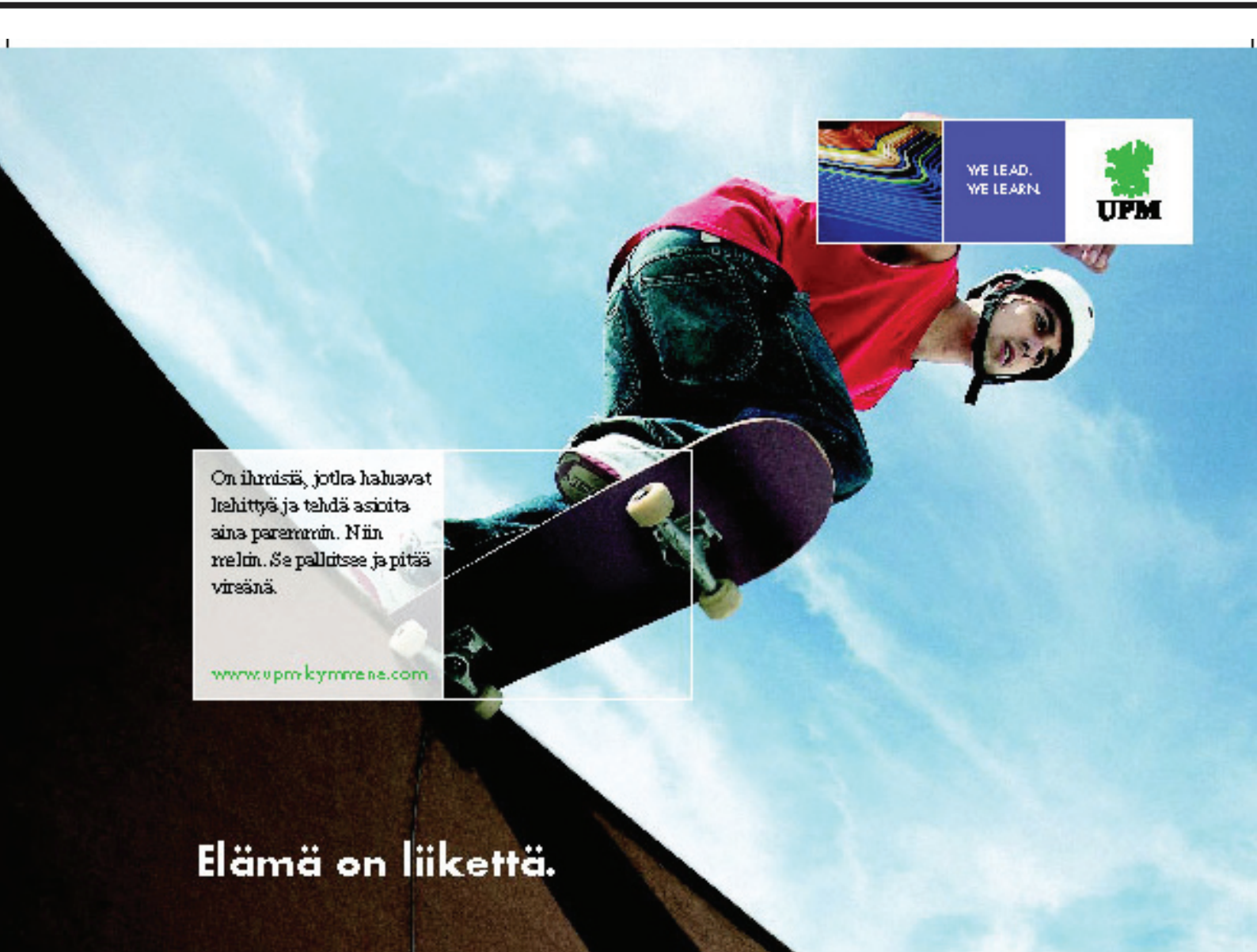
Ulkopuolisten ja ennen kaikkea Pentin omissa silmissä kaiken olisi siis pitänyt olla kunnossa. Näin ei kuitenkaan ollut. Pentistä oli jo pitkään tuntunut, että hänen elämästään puuttui jotain oleellista. Se tuntui jotenkin tyhjältä. Edes osakekurssien nousu ei piristänyt Penttiä. Aivan kuin hän olisi jättänyt strategiasaan jotain huomiotta. Välillä Pentistä tuntui, että hän oli vain tyhjä kuori, jonka sisällä ei ollut mitään. Silti mitkään tunnusluvuista eivät antaneet merkkejä minkäänlaisista ongelmista. Sitä saat mitä mittaat, ajatteli Pentti toisinaan.

Pentti havahtui ajatuksistaan säpsähtäen ja käänsi katseensa peilistä omaan asuntoonsa, jonka layoutin hän oli

edellisviikolla muuttanut funktionaalista periaatetta noudattelevaksi. Aamutoimet olivat sen ansiosta nopeutuneet puolella minuutilla.

Pentti oli aina ajatellut kuuluvansa Bostonin eläintarhaksi kutsutun nelikentän tähti-lokeroon. Nyt hänestä kuitenkin tuntui, että hän oli pikemminkin lypsylehmä, josta jatkuva kilpaileminen ja pärjäämisen pakko olivat imeneet loputkin maidot. Hänestä oli kovaa vauhtia tulossa jälleen uusi liukuhihnalta valmistunut itsekeskeinen puppugeneraattori.

Teksti: Antti Laaksonlaita

On ihmisiä, jotka haluavat
kehittyä ja tehdä asioita
aina paremmin. Niin
melkein. Se palauttaa ja pitää
vireänä.

www.upm-kymmene.com

Elämä on liikettä.

EXCURSIO

Vaasaan ke 25.1.2006

Excursiomme kohti Vaasaa alkoi jo 5:30 kun Matka-Maunon bussi täyttyi innokkaista indecsiläisistä. Reilun parinkymmenen opiskelijan porukan, joka koostui fukseista kohta valmistuviin, tarkoituksena on päivän aikana tulla tutustumaan niin ABB:n kuin Wärtsilänkin toimintaan pintaa syvemmmältä. Unisen bussimatkan jälkeen saavumme minuuttia vaille sovitun aamuyhdeksän ABB:n tehdasalueelle, joka yllättää suuruudellaan – joudumme jopa hie-man etsimään oikeaa rakennusta suuren Strömberg Parkin keskeltä.

Onnellisesti löydämme ABB:n iloisen kontakti-henkilömme, Merja Salomäki-Jurkan (Henkilös-töpalvelut), joka johdattelee meidät auditorioon kuuntelemaan yritysesittelyä kahvin ja leipien kera. Napakan esittelyn jälkeen saamme hahmoteltua pie-niin pääkoppiimme ABB:n toiminnan pääpiirteet ja perustiedot. ABB on siis johtava sähkövoima- ja au-

tomaatioteknologiayhtymä, joka tarjoaa tuotteitaan teollisuuteen ja energiayhtiöille. ABB toimii yli 100 maassa ja työllistää noin 100 000 henkilöä, joista Suomessa toimii hieman yli 6000 henkeä. Lisäksi saamme kuulla, että teekkareiden työtilanne ABB:llä on erittäin hyvä ja että kesätyöpaikkahakemuksia otetaan vastaan helmikuun loppuun asti.

Vaasan tehtaalla pääpainomme keskittyy Motors- ja Sähkönjakeluautomaatio -yksiköiden lähempään tutustumiseen. Aluksi kuulemme Jyri Ahosta (DI, After Sales -päällikkö), joka esittelee tuotetarjontaa ja -kehitystä moottoreiden osalta. Suomen tehtaat eivät pysty kilpailemaan suurilla sarjamäärillä ja yksinkertaisilla moottoreilla, joten Vaasan yksikkö keskittyykin vaativampien ja paljon tietotaitoa vaa-tivien ratkaisuiden tuottajaksi. Esimerkiksi vaativiin oloihin ja räjähdysvaarallisille ympäristöille, kuten öljynpora-autoille ja -jalostamoille tarvitaan tulipalosuojattuja moottoreita. Myös lukuisten tuulivoimaloiden hitaasti pyörivät kestopagneet-tigeneraattorit ja taajuusmuuntajat ovat peräisin ABB:n tehtailta.

Esittelyn jälkeen pääsemme tehdaskierrokselle seuraamaan mistä korkea- ja matalajännitteistä moottoreista äsken oikein puhuttiinkaan. Ahosen avuksi tulivat Panu Kimpimäki (Tuotantopäällikkö) sekä Jussi Alahuhtala (Vienti/Aluepäällikkö), jotka veivät meidät syvälle tuotantolinjojen syövereihin, ja suurella ammattitaidolla he selittivät innokkaasti eri tuotantovaiheiden erikoisuuksia. Erittäin katta-van ja mielenkiintoisen kierroksen jälkeen opimme kaiken, mitä ikinä tarvitsee tietää moottoreiden valmistuksesta. Jotkut tutalaiset jopa hämmästelivät teknisten yksityiskohtien suurta määrää...

Kierroksen jälkeen pääsemme sulattelemaan val-taisaa tietomäärää ABB:n tarjoamalle maukkaalle lounaalle työpaikkaravintola Dynamoön. Ravin-toloiden nimeämisen osalta vaasalaiset lienevät jopa saavuttaneen Juveneksen väen nerokkuuden. Lopuksi tutustumme vielä Sähkönjakeluautomaatio-yksikön esitykseen, jonka vetää Ville Luoma. ABB

vastaa sähkönsiirto ja -jakelujärjestelmien kehittämistä ja ylläpidosta. Sen tuotteet suojaavat, ohjaavat sekä valvovat niin sähkölaitosten, teollisuuden kuin laivojenkin sähköjakeluprosessia. Suomessa kehitetyn sähkönjakelun käytönvalvontajärjestelmä MicroSCADAn avulla pystytään paikallistamaan vika sähköverkossa muutaman sadan metrin tarkkuudella, mikä helpottaa huomattavasti huoltotöiden koordinoitua. Lopuksi tutustumme vielä ABB-caseen, jossa mietittiin tuoteperheiden ulkoasuun liittyviä ongelmia. Tämän jälkeen on tullut aika kiittää vieraanvaraisuudesta ABB:n reipasta väkeä ja jatkaa matkaa kohti Wärtsilän toimitiloja.

Wärtsilän isäntämme Mika Palosaari (Rekrytointipäällikkö) ottaa meidät avosylin vastaan johdattaa meidät suoraan kahvin ääreen. Hetken päästä alkaa rento yritysesittely, jossa opimme, että Wärtsilän ydinosamiseksi kuuluvat laivojen moottorit, voimalaitosratkaisut sekä yhä tärkeämmäksi liiketoiminnan kannalta käyvä huoltopalvelu. Esittelyn kiinnostavimmaksi anniksi nousee kuitenkin nuoren DI:n kertomukset hänen uran alkuvaiheista ja eri työtehtävistä Wärtsilän palveluksessa. Lukuisten kysymysten ja mielenkiintoisten pohdintojen jälkeen matkamme jatkuu tehdaskierrokselle, jossa

tutustumme moottoreiden valmistuksen ihmeelliseen maailmaan. Käymme valmiiden moottoreiden testaushuoneessa sekä tutustumme muun muassa tietokoneohjattuihin työstökoneisiin. Halvimmillaan näitä moottoreita saa 100 000 eurolla, mutta suuremman kaliiberin voimalähteet maksavat yli miljoonan. Wärtsilällä menee siis ilmeisen hyvin sillä tilauskirjat ovat täynnä pitkälle tulevaisuuteen!

Tehdaskierroksen jälkeen saamme vielä maittavan iltapalan, jonka voimin jaksamme siirtyä Wärtsilän tarjoamana Vaasan Tropiclandiaan peseytymään raskaan päivän päätteeksi. Kaiken kaikkiaan excursio oli varsin onnistunut ja Vaasasta jäi käteen muutakin kuin firmojen logolla varustettuja kyniä. Ja kuin pisteenä i:n päälle bussiretkemme päättää mahtavan yritys vastaavamme Jarkko Järvenpään pitkään hiottu vitsi koskien puhelinkäyttäytymistä lentokoneessa... ☺

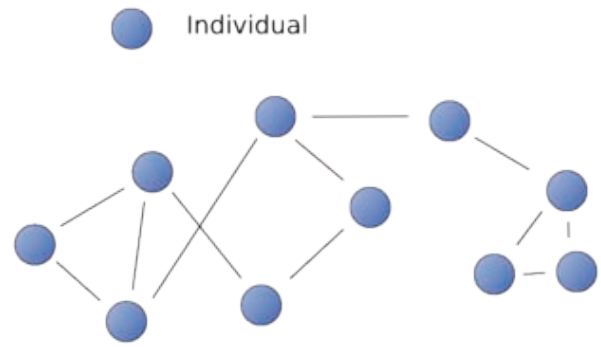
Petri Rantakokko

VERKOSTOITUMISEN LOGIIKKAA

Oikeastaan jo lukiovuosieni lopulla käsitemaailmaani alkoi voimakkaasti iskostua verkostoitumisen käsite. Silloin kyse oli lähinnä kiiltokuvamaisesta todellisen maailman tavoittelusta, jossa erilaiset yksilöistä koostuvat ihmisryhmät auttavat toisiaan ja saavat näin ollen synergiaetua tuttavuuksistaan. Abiturientin intensiivisellä pyrkyryydellä suorastaan innostuin sellaisesta ajatusmallista, jonka mukaan ”oikeita ihmisiä” tapaamalla ja heihin tutustumalla maailmassa voisi päästä eteenpäin suuressa elämiemme pelissä. Mielessäni vilkahtelivat reippaat kädenpuristukset, jännittävät nimet sekä sellaiset suuret piirit, jotka oman maalaislukioni sosiaalisessa ympäristössä vaikuttivat niin kovin kaukaisilta.

Kai tuoltakin pohjalta elämäni olisin voinut alkaa rakentaa, ja siihen suorastaan kannustetaankin monelta eri taholta. Kokonaan toinen kysymys on, ovatko ihmiset välineitä ja tuttavuudet erilaisia polkuja tiellä onneen. Kuka tahansa voi tähän vastata

Sosiaalinen verkosto. Yksilöt on kuvattu pisteinä ja ihmissuhteet viivoina. Tehokasta.

että ”ei tietenkään”, mutta nykyisessä suorittamiseen keskittyneessä yhteiskunnassa yksilön toteuttama todellisuus voi olla hyvinkin toisenlainen. Se antaa ajattelemisen aiheita yhdelle jos toisellekin sen suhteen, kuinka lopulta kohtelemme lähimmäisiämme: välineinä oman onnemme turvaamiseksi vai tasa-arvoisina yksilöinä joita kohtelemme mahdollisimman hyvin?

Verkostoitumistakin lähestyettäessä on kuitenkin huomattavissa ilmiön eri asteita. Mielestäni on täysin hyväksyttävää lähestyä sukulaisuudessa vaikutusvaltaisia tahoja kesätyöpaikka mielessään (varsinkin jos suku sattuu olemaan suuri ja ennen kaikkea viinaanmenevä), mutta pääasialliseksi sosiaalisten suhteiden motiiviksi siitä minusta ei ole. Siksi olenkin huolestuneena seurannut jopa joillain luennoilla esitettyä ajatusta siitä, kuinka meidän suomalaisina opiskelijoina tulisi kerätä mahdollisimman paljon sosiaalista pääomaa, jota sitten voimme käyttää tulevaisuudessa.

Pahimmillaanhan tuollainen maailmanmalli johtaa siihen, että ihmiset todellakin muodostavat sosiaalisia ryhmittymiä joissa kylmäkaikuiset naurut korvaavat aidon ymmärryksen ja molemminpuolisen hyödyn tavoittelu solidaarisuuden. Kuka tietää, vaikka samanlainen laskelmointi leviäisi vaikka parisuhdekumppanin hankintaan. Olisihan se *kauheaa* vain herätä jonain päivänä huomaten että ei ole pystynyt tuottamaan lisäarvoa verkostolleen tai kumppanilleen moneen kuukauteen. Silloin syrjäytyminen on helppoa ja taskunlämpöinenkin viina maistuvaa.

Ai niin, ja onnea kaikille kesätöiden hakuun. On aika käyttöön ne kaikki viime vuoden aikana tehdyt hyvät työt ja pienet palvelukset kun muistuttee vaikutusvaltaisia tahoja omasta erinomaisuudestaan.

Kuka nyt heidän kanssaan verkostuisi?

Jaakko Stenhäll

COSMOINFACTO

Miehistä ja Naisista

ndecsin miesjäsenistön keskuuteen on levittäyty nyt outo uskomus, joka väittää naisten olevan kiinnostuneita vain sioista. Miehen siis täytyy käyttäytyä kuin sika hurmatakseen vastakkaisen sukupuolen. Tilannetta huolestuneena seuranneena tahdon nyt korjata tämän virheellisen käsityksen.

Rakkaat lukijat, oletteko koskaan käyneet sikalassa? Siellä haisee, ja vielä tarkemmin sanottuna, siellä haisevat siat. Tämä pätee myös ihmisten maailmassa. Jos siaksi alkaa, naisväki huomaa ne ikävät puolet varsin nopeasti. Mikäli naiset oikeasti haluaisivat sian itselleen, matkanjärjestäjät organisoisivat kilvan karjunhakureissuja, joihin osallistuisi bussilaumoitain nuoria naisia. Suurin osa naisista haluaa miehen, sellaisen aidon ja alkuperäisen. Todellisuudessa ei ole ”liian kilttiä” miestä. Kiltteys on hyvä asia, eikä sitä pidä sekoittaa saamattomuuteen, flegmaattisuuteen tai välinpitämättömyyteen.

Salakuuntelin taannoin kahden nuorukaisen bus-sikeskustelua. Aiheena oli naisiin tutustuminen. Toinen selitti, kuinka tärkeää on valita oikea alku-tervehdys. ”Terve” oli nousevan r-kirjaimen ansiosta parempi kuin mitäänsanomattomat ”moi” ja ”hei”. Tuskin orastava tuttavuus loppuu sen takia, että on valinnut väärän tervehdyksen. Merkityksekkäämpää on se, mitä tapahtuu alkukohtaamisen jälkeen. Jos olet vähääkään oikeasti kiinnostunut, ole oma itsesi ja kiinnostunut kohteestasi. Kuuntele ja kysy, sillä omilla meriiteillä päteminen on todella tylsää. Keskusteluun kuuluvat myös hiljaiset hetket eikä niitä kannata peittää monologeilla. Baarissa tutustuminen lienee hiukan helpompaa, mutta kova humalatila usein haittaa tai pilaa tutustumisen sellaisiin yksilöihin, joiden kanssa haluaisit selvänäkin olla tekemisissä. Hyöty alkoholin vaikutuksesta on siis lähinnä marginaalinen.

Usein kuulee sanottavan, kuinka vaikeita naiset ovat. Sähköpostissa kulkee huvittava juttu sukupuolten toisilleen asettamista vaatimuksista. Naisten lista

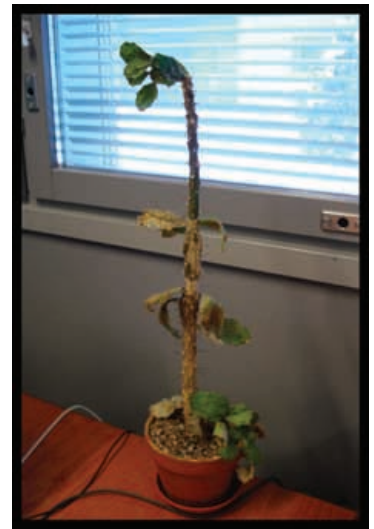
miehille on arvatenkin hyvin pitkä. Miesten lista naisille sitä vastoin sisältää vain kaksi asiaa, ruuan ja seksin. Kaikessa hauskuudessaankin viesti alentaa miehiä. He ajautuvat ruuanlaittokyvottomiksi avohoitopotilaiksi, joiden onnellisuuden määrittelee genitaalialueen käyttöaste. Tällaisia miehiä en tunne yhtäkään. Yhtälailla teillä on omat vaatimuksenne ja vaikeutenne. Myös naiset tuntevat paineet täyttää stereotypiat ja kriteerit ja olla unelmienne Pamela Andersson. Lohduttaa hieman ajatella, että kumpikin sukupuoli tarpoo samassa suossa, josta tuskin on tarpeen löytää yhtään sikaa tai Pamelaa.

Pelkkä uhri vai?

FESTIAN HUONETTA

Työhuoneista puhuttaessa ensimmäisenä mieleen nousevat kuvat suurista tammipöydistä, merinäköaloista ja seiniä koristavasta arvotaiteesta. Tämä saattaa pitää paikkansa suurten pörssiyhtiöiden toimitusjohtajien kohdalla, mutta muutoin todellisuus on toinen. Saadakseni selville millaisissa tiloissa Teollisuustalouden laitoksella työskennellään, suuntasin Festian uumeniin kameran ja lehtiön kanssa.

FB 109

Vanhoista opetustiloista muokattu suuri huone on jaettu useisiin osiin väliseinillä, ja täten yksittäiselle työntekijälle jäävä tila on varsin rajallinen. Hieman sokkeloisen tilan ikkunaseinältä löytyy tutkija **Olli Mannisen** työpiste. Manninen nostaa tilanpuutteen suurimmaksi ongelmaksi työpisteessään, jonka pöytäpintaa peittävät kirja- ja paperivuoret. Järjestelmälliseksi tunnustautuva Manninen toteaa pinnallisen epäjärjestyksen johtuvan vain siitä, että kansioille

ja kirjoille ei ole muutakaan paikkaa. “Ei meillä esimerkiksi kotona tällaista ole”, hän huomauttaa ja osoittaa paperipinoja.

Ikkunanäkymille tutkija ei aseta suurta merkitystä. Kaikesta päätellen tässä työpisteessä katsotaan enemmän näyttöä kuin maisemia. Positiivisina seikkoina Manninen mainitsee työyhteisön läheisyyden ja ympäristön avoimuuden. Keskustelut ovat mielenkiintoisia ja laitoksen asioita voi kommentoida vapaasti, joskus huumorillakin. Opiskelijan näkökulmasta Manninen näkee työpisteessään kuitenkin

puutteita. Hänen mukaansa tila saattaa lukittujen ovien ja useiden työpisteiden takia olla vaikeasti lähestyttävä.

FB 208

Festian toisessa kerroksessa kohtaan käytävän, jonka varrella yksittäisiä huoneita on vierä vieressä. **Sanna Nokelaisen** huone löytyy vaivatta, mutta näky on yllättävä. Siistit pöytäpinnat saavat kuitenkin selityksensä, kun haastateltava paljastaa siivonneensa kuvia varten. Kaapistojen ja pöytien lisäksi tähän huoneeseen on mahdutettu pieni sohva.

Nokelainen kertoo olevansa tyytyväinen nykyiseen työpisteeseensä. Oma huone ei ole laitoksella itsestäänselvyys. “Parasta tässä on oma tila”, hän tiivistää. Kovin persoonalliseksi huonetta ei voi väittää. Seinälle ripustettu ankkataulu sekä lapsen piirustukset saattavat jäädä helposti huomaamatta. Työympäristönsä tunnelmaa Nokelainen kuvailee varsin välittömäksi. Ovet ovat useimmiten auki, ja työkavereita on helppo lähestyä. Tosin näytön edessä töitä tekevä on väistämättäkin selin kohti

ovea. Tärkeäksi paikaksi nousee myös kahvipöytä, jossa ajankohtaisen keskustelun ohella saattaa kuulla myös vitsejä.

FB 223

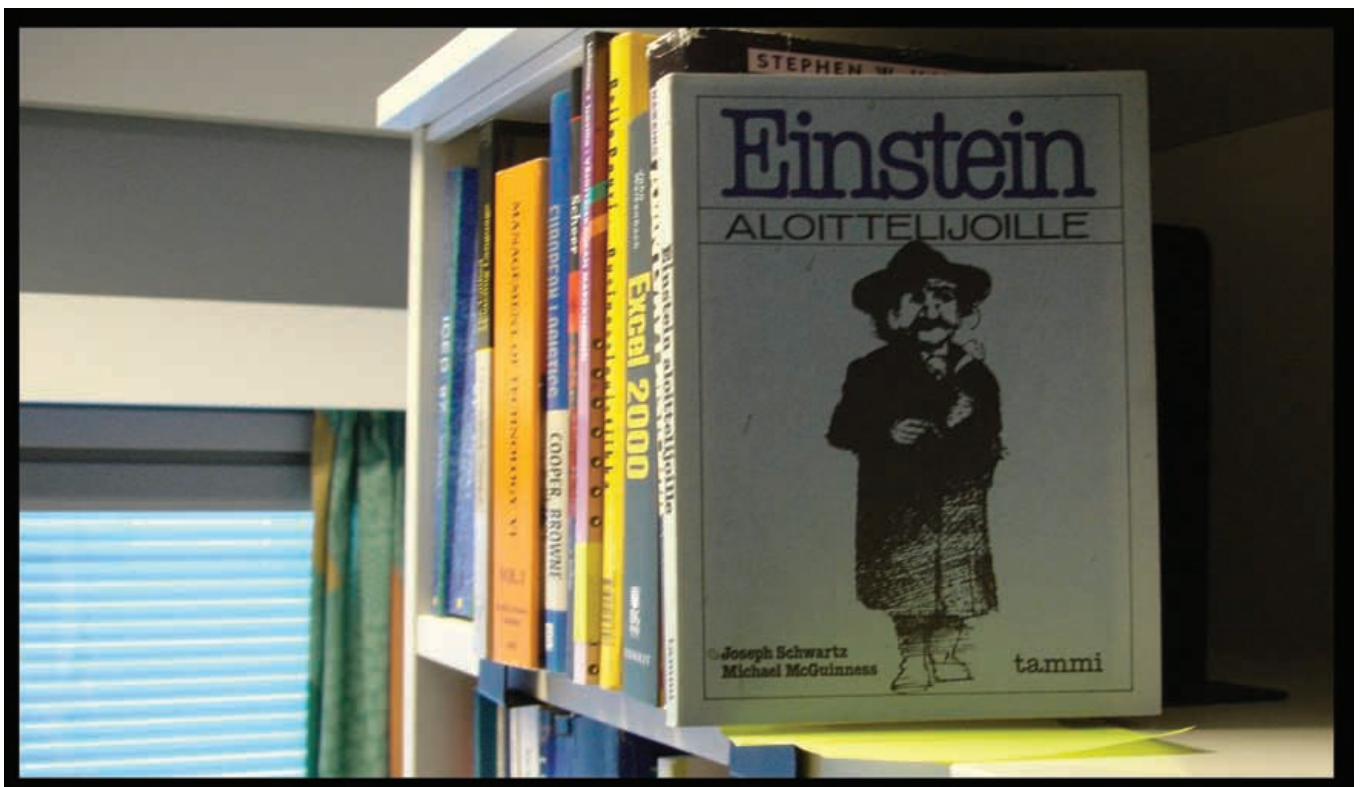
Samalla käytävällä sijaitsee myös **Santeri Revon** huone. Työpapereiden lomasta huomio kiinnittyy ensimmäiseksi ikkunapöydän stereoihin. Muutoin huone ei tarjoa suuria yllätyksiä kirjoja ja mappeja pullistelevine hyllyineen. Esimerkkeinä mainittakoon Ajan lyhyt historia ja Einstein aloittelijoille.

Myös Repo arvostaa oman huoneen tarjoamaa omaa rauhaa. Toisaalta ikkunasta näkyvä Festian harmaa ulkoseinä ei miellytä häntä. “Maisema voisi olla järkevämpi. Tänne ei paista koskaan aurinko”, Repo toteaa. Työtilojen muunneltavuus ja ergonomiset näkökohdat vaatisivat myös parannusta. Kysyttäessä Repo nostaa toimivan työyhteisön työn tekemisen kannalta tärkeäksi. Hänelle monet työkaverit ovat hyviä kavereita myös vapaalla, joten hyvää henkeä on turha epäillä. Repo on varsin avoin opiskelijakohdallisille ja haluaa siten pitää huoneensa kynnyksen mahdollisimman matalana.

Lyhyen kierroksen jälkeen Festian työhuoneet alkavat jo vaikuttaa tutuilta. Ainainen tilanpuute paljastui yleiseksi ongelmaksi, johon ei kuitenkaan löydy selkeitä ratkaisuja. Toisaalta tilanahtaus unohtuneen jokaisen haastateltavan kehumassa, mainiossa työilmapiirissä. Ehkäpä tammipöytien tavoittelun sijaan jokaisen tulisikin panostaa toimivan työyhteisön kehittämiseen.

Tomi Seppä

LIIKETOIMINNAN KEHITTÄMISTÄ JA ASIAKASSUHTEITA

Kutsuin Ionific Ltd:n Business Development Managerin kanssani lounaalle Newtoniin. Kyseinen tällä hetkellä kuudennen vuoden tutalainen onkin työskennellyt yrityksen leivissä joulukuusta 2004 lähtien. Hän on nimeltään **Mikko Kuitunen** ja tällä hetkellä hän toimii Ionificin myyntitiimissä myyntin kehittäjänä yhdessä myyntititykkiensä **Jarkko Järvenpään ja Jussi Sinkkosen** kanssa. Jarkko on myös tutalainen diplomityötään väentävä teekkari ja Jussikin on lukenut teollisuustaloudesta pitkän sivuaineen. Ionificilla on haussa uusi vahvistus myyntitiimiin, joka saattaa jälleen olla tutalainen.

Hei Mikko, miten oikein päädyit Business Development Manageriksi?

Toimin syksyllä 2004 tutkimusapulaisena teollisuustalouden laitoksen alaisessa Cost Management Center –tutkimusryhmässä. Olin tekemässä tutkimusta diplomityöhöni liittyen, kun kerran tutkimuskoh-teessani pääkaupunkiseudulla ollessani puhelimeni soi. Soittaja oli nykyinen esimieheni, Ionificin toimitusjohtaja Olli Pasanen, joka kertoi avoimesta pestistä. Ionificista suurempiin kuvioihin lähtenyt tuta-DI Tommi Kaasalainen oli tietämättäni suositellut minua tehtävään. En voinut hylätä minulle tarjottua mahdollisuutta, joten laitoin hakemuksen vetämään ja prosessin päätteeksi minulle tarjottiin

työtä. Taidan olla vieläkin Tommille illan auki...

Mitä toimenkuvaasi kuuluu?

Karkealla tasolla työtehtäväni jakautuu kahteen osaan: liiketoiminnan kehittämiseen ja asiakassuhteiden luomiseen sekä hoitoon. Esimerkkinä ensimmäisestä mainittakoon 'Markkinaviestin tehostaminen 2006' – kehitysprojekti, jota vedän. Jälkimmäinen pitää sisällään mm. tarjousprosessin läpiviemisen.

Mitä teet tänään?

Perehdytän uutta rekrytointikoordinaattoria toimeensa ja viimeistelen tarjouksen asiakkaalle uudesta projektista. Lisäksi annan haastattelun Infacton päätoimittajalle lounaan lomassa.

Millaista työskentely on Ionificilla?

Vaihtelevaa, mikään päivä ei ole samanlainen. Kehittämis- ja myyntityö tasapainottavat toisiaan ja lisäksi jokainen bisnescase on erilainen. Plussa on myös se, että oman työn organisointi on melko vapaata ja työajat joustavia. Pääasia on, että hommat tulee hyvin hoidetuiksi. Esimerkiksi tällä hetkellä Sales managerimme J. Järvenpää lomailee Intiassa parin viikon ajan, vaikka aloitti työnsä viime toukokuussa.

IONIFIC

Ionific Ltd. on Tampereella toimiva ohjelmistojen sopimustuotekehittäjä. Sen historia ylettyy aina vuoteen 1994 asti ja on nykyisellään kasvanut voimakkaasti muutaman työntekijän yrityksestä yli 100 hengen organisaatioksi. Tällä hetkellä suurimmat asiakkaat löytyvät mobiili- ja terveysteknologian aloilta, jotka tuovat merkittävän osan liikevaihdosta. Arvio kokonaisliikevaihdolle kuluva tilikautena on noin 7 milj. euroa. Vuoden 2005 joulukuussa Ionific rankattiin Kaup-palehden teettämässä tutkimuksessa Maakuntien menestyjät Pirkanmaan menestyneimmäksi ohjelmistotaloksi pk-sektorilla.

Ionific on osa Botnia Hightech konsernia, joka tarjoaa tuotekehitys- ja suunnittelupalveluja elektroniikan ja mekaniikan alueilla. Koko konserni työllistää Ionific mukaanlukien noin 240 henkilöä. Botnia Hightech Group omistaa Ionificistä

enemmistön ja loput osakekannasta omistaa yrityksen perustajat sekä muutama avainhenkilö. Botnia Hightech on kokonaisuudessaan yksityisten omistama. Konsernin visiona on olla johtava langattoman teknologian tuotekehityskumppani sekä tarjota asiakkailleen mahdollisuus ulkoistaa yhä suurempi osa tuotekehitystä.

Ionificillä ei ole varsinaisesti omia tuotteita, vaan ainoa tuote on asiakastarpeiden mukaisesti räätälöity tuotekehitysprojekti. Tällä on suuri vaikutus yrityksen organisaatiomalliin ja toiminnan luonteeseen. Asiakkailleen Ionific on profiloitunut haasteellisten ohjelmistoprojektien toimittajana. Lähes poikkeuksetta projektit sijoituvatkin teknologioiden kehityksen kärkeen ja uusille sovellusalueille sekä usein myös tutkimus-tyyppisiin hankkeisiin.

Kuinka työnteko vastaa opintojasi? Mistä kursseista on ollut erityisesti hyötyä?

Vaikka myyntityöstä itsestään puhutaan opetuksessa melko vähän, on monien kurssien opetuksista ollut paljon hyötyä. Oleellista on eri kursseilla opittujen asioiden yhdistäminen kattavaksi kokonaisuudeksi ja kriittinen ajattelu. Olen ollut viime syksystä mukana vuoden kestäväällä Toimitusjohtaja -kurssilla. Siellä olen saanut monta kertaa hämmästyä, kuinka monesta liikkeenjohdollisesta asiasta tietää muuta-kin kuin perusteet.

Missä Ionific on viiden vuoden päästä?

Ionific ja sen emoyhtiö Botnia Hightech ovat kovaa vauhtia kasvamassa ja ottamassa ensimmäisiä merkittäviä askeliaan kansainvälistymisessä. Tällä hetkellä vaikutamme pääasiassa vain Suomessa, mutta kansainvälistyminen on todennäköisesti osa lähitulevaisuutta. On siis selvää, että Botnia Hightech on viiden vuoden päästä pörssiyhtiö ja minä istun sen johtoryhmässä 😊

Voitko antaa esimerkin jostakin projektistanne? Mitä oikeastaan teette?

Käynnissä olevista projekteista en valitettavasti voi mainita mitään ja samaa pätee myös moniin jo päättyneisiin hankkeisiin. Mutta esimerkiksi Electrolux on kehittänyt näytöllä varustettua jääkaappia. Näyttö on yhteydessä internetiin ja siitä löytyy web-

bikameraa, videoviesti- ja sähköpostitoimintoa ym. jääkaapille välttämätöntä. Olemme olleet mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa näytön ohjelmistoa ja naittamassa kameraa näytön raudan kanssa.

Haastattelijana Anni Rouvinen

RUUKKI

more with metals

Yhdysvaltojen oikeusjärjestelmä on saanut vuosien saatossa runsaasti kritiikkiä. Tällä hetkellä oikeusjärjestelmän suurimpana ongelmana pidetään sen negatiivista vaikutusta yrittäjyyteen – se aiheuttaa merkittävän kynnyksen tuotelanseerauksille, koska oikeusvakuutukset ovat hirmuisen kalliita.

Toisen maan ongelmille onkin hauska nauraa, varsinkin jos kyseessä on USA, maailman johtava talousmahti ja jatkuvan kateuden ja inhon kohde. USA jos joku on uskomattomien oikeustapausten luvattu maa: ja osa näistä jutuista on vielä mielettömän hauskoja.

Laatikollinen sikareita

Pohjois-Carolinalainen asianajaja, A. Charlotte, osti laatikollisen erittäin harvinaisia ja kalliita sikareita. Tämän jälkeen hän hankki sikareilleen kattavan vakuutuspaketin, joka antoi suojan muun muassa tulipaloa vastaan.

Noin kuukauden kuluttua, poltettuaan koko paketin noita loistavia sikareita, asianajaja ei ollut vielä maksanut ensimmäistäkään osaa vakuutuksestaan. Tästä lannistumatta hän täytti ensimmäisen vahinkoilmoituksen vakuutusyhtiölle. Ilmoituksen mukaan sikarit olivat tuhoutuneet useiden pienten tulipalojen seurauksena.

Luonnollisesti vakuutusyhtiö ei suostunut maksamaan korvauksia, vedoten siihen, että polttaminen oli olennainen, yleisesti tunnettu osa tupakkatuotteiden kulutusta. Vakuutusyhtiön kielteisestä päätöksestä suivaantuneena asianajaja haastoi vakuutusyhtiön oikeuteen.

Oikeudessa tuomari yhtyi vakuutusyhtiön kantaan, pitäen asianajajan vaatimusta naurettavana. Huolimatta tästä tuomari totesi, että asianajajalla oli kädessään sopimus, jossa vakuutusyhtiö myönsi sikarit vakuutuskelpoisiksi ja antoi niille vakuutuksen tulipaloa vastaan, jättäen erikseen määrittelemättä vakuutuksen ulkopuolelle jääviä poikkeuksia. Tästä johtuen tuomari päätti, että asianajaja

on oikeutettu korvaukseen palossa tuhoutuneista sikareistaan.

Pitkien ja kalliiden oikeudenkäyntien pelossa vakuutusyhtiö hyväksyi tuomarin päätöksen valittamatta ja maksoi asianajajalle 15000 dollaria korvauksia hänen ”useiden pienten tulipalojen sarjassa” tuhoutuneista harvinaisista sikareista.

Kun asianajaja oli rahastanut vakuutusyhtiöltä saamansa shekin, nosti vakuutusyhtiö syytteen asianajajaa vastaan ja asianajaja pidätettiin, epäiltynä 24:stä tuhopoltosta. Asianajajan oman vahinkoilmoituksen ja edellisen oikeudenkäynnin kuulemisien perusteella todistusaineistoa oli enemmän kuin tarpeeksi ja asianajaja tuomittiin syylliseksi tarkoitukselliseen vakuutetun omaisuuden polttamiseen. Lopullinen tuomio oli 24 kuukautta ehdotonta vankeutta ja 24000 dollaria sakkoja!

Urbanilegendan mukaan tämä tarina on tosi, mutta valitettavasti näin mehevää tapausta jossa oikeusjärjestelmää hyväksikäyttävä paha saa ansionsa mukaan ei ole todellisuudessa tapahtunut.

Me molemmat, minä ja minä olemme kunnossa

Vuonna 1994 eräässä Los Angelesin oikeusistuimessa itseään edustavan asianajajan oikeusjuttu hylättiin, koska hän ei saapunut paikalle oikeuteen kuultavaksi ajallaan. Tästä suuttuneena asianajaja laati kanteen, jossa hän vaati hylkäyksen peruuttamista. Syyksi hän esitti teoriaa, jonka mukaan ei ole oikein rankaista asiakasta asianajajansa virheistä.

Puolustuksen vastineesta löytyy muun muassa seuraava lause: ”Ainutkertaisesti, vastaaja, itseään edustava asianajaja, väittää, että hän on aiheuttanut asiakkaalleen (itselleen) korvaamatonta haittaa, joista hänen ei tulisi kärsiä, koska ne ovat aiheutuneet hänen asianajajansa virheestä (myös itsestään).”

Jenkeissä kaikki on mahdollista!

Jukka Aho

Alumnitapaaminen 10.12.

Iloinen parinkymmenen valmistuneen Tuta-DI:n joukko kokoontui lauantaina 10.12 teekkarisauhalle. Alumnien joukko oli todella kirjava, sillä vanhimmat osallistujat olivat siirtyneet työelämään toistakymmentä vuotta sitten, kun nuorin alumni oli valmistunut tänä syksynä. Joukkoon oli myös eksynyt muutamia lähes valmiita teekkareitakin, jotka tulivat haistelemaan valmistuneiden opiskelijoiden leppoisaan ilmapiiriä.

Illan varsinaisen ohjelman aloitti laitoksen edustajan puhe. Pentti Vanha-Aho kertoi alumneille uudesta tutkintorakenteesta, periodiuudistuksesta sekä työntekijöiden uudesta palkkausjärjestelmästä. Ensimmäisen tervehdyksen jälkeen päästiinkin käsiksi itse illan varsinaiseen teemaan, sitsihenkiseen ruokailuun. Kaukaisimmat tulijat olivat saapuneet pääkaupunkiseudulta, joten alkusalaatti maistui varmasti. Tämän lisäksi sitsijuomia päästiin nautiskelemaan juomalaulujen säestyksellä.

Alkuruokien jälkeen killan puheenjohtaja Juhana Vaurio esitteli alumneille killan nykyisiä useita eri toimintamuotoja. Alumnit olivat iloisia kuullessaan killan monipuolisesta aktiivisesta toiminnasta. Kuvastavaa oli erään alumnin kommentti, että esimerkiksi ensimmäisen Vappuboolin järjestämisestä väännettiin pitkään kättä killan vähäisten varojen takia. Vappubooli päätettiin lopulta järjestää ja taisi booli maistua jo ensimmäisenä vuotena sen verran hyvin, että kyseinen tapahtuma on järjestetty siitä lähtien joka vuosi. Toiminnan laajuudesta kertonee myös killan hallituksen koko. Ensimmäisten vuosien hallitukset toimihenkilöineen olivat alle kymmenen hengen suuruisia, kun nykyiset lähentelevät parinkymmenen hengen joukkoa. Juhana Vaurio nosti esillä puheessaan myös killan yritysysteistyön. Indecs Networkiä sekä killan vuosijuhlia mainostettiin hyvänä kanavana saada näkyvyyttä sekä kehittää pitkäkestoista yhteistyötä opiskelijoiden ja työelämän välillä.

Pääruuan nauttimisen jälkeen opintovastaava Tuomas Sariola puolestaan kertoi opiskelijan näkökulmasta, mitä muutoksia viimeisten vuosien aikana opiskeluun on tullut. Tämän päivän opiskelijat ovat tottuneet käyttämään esimerkiksi sähköisiä järjestelmiä opintojen suunnittelussa, tentteihin ilmoittautumisissa sekä tietojen saamisessa. Tämän päivän

opiskelijalle itsestänselvyydet olivat kuitenkin vanhemmille alumneille täysin vieraita. Esimerkiksi haavi O-infoineen oli alumnijoukolle täysin vieras käsitys.

Myöhemmin illan aikana jokainen iltaan osallistunut kertoi lyhyesti itsestään. Tutustumiskierroksen aikana selvisi muun muassa, että Indecs-alumni on perustettu jo kesällä 1997, vaikka varsinaista alumnitoimintaa onkin ollut vasta vuosituhanen vahteissa. Todisteena tästä oli vessapaperin näköinen paperinpala, johon oli kirjoitettu selvän epäselvästi kuuden perustajajäsenen nimet. Kilta saikin lahjaksi tämän perustamispaperin kehystettynä.

Loppuillasta useat keskustelut pyörivät alumni-toiminnan kehittämisen ympärillä. Muutavan aktiivisten alumnin aloitteesta alumnien tiedotuskanavia tullaan kehittämään, jotta tulevista tapahtumista saadaan tieto mahdollisimman monelle alumnille. Valmistuneille tuta-diplomi-insinööreille on tavoitteena järjestää samankaltainen tapaaminen myös ensi syksynä. Tämän lisäksi alumneilla on mahdollisuus tavata toisiaan killan vuosijuhlissa.

Tuomas Sariola

Hallo Aus Kolbenz!

Eli morjes vaan, kaikki opiskelutoverit ja muut tutalaiset. Terveiset tulevat tällä kertaa täältä saksanmaalta.

Itsehän päätin vaihtoon lähdöstäni lopullisesti siinä noin 15 minuuttia ennen hakuajan päättymistä. Vielä ei ole kaduttanut tippaakaan. Vielä puolitoista vuotta sitten ei käynyt mielessäkään vaihtoon lähtö, mutta täällä sitä nyt sitten ollaan: Saksassa – maassa, jossa ihmiset hymyilevät vähemmän kuin Suomessa. Ensimmäisen periodin ehdin vielä viettämään Suomessa rankasti opiskellen ja edelleen (kesä)toita tehden. Rakkaan Hervantamme syleilystä sain nauttia pitkälle lokakuun loppuun saakka, kunnes viimeisenä Eurooppaa valloittamaan lähtevistä tutalaisista istuin Ryanairin epämukavuudessaan vertaansa vailla oleviin istuimiin.

Koblenz on pieni, hieman rontin sadantuhannen ihmisen kaupunki lähellä Luxemburgin rajaa. Itse pidän

kaupungista paljon, vaikka se vähän pieni ehkä onkin. Kaupunki on todella vanha – jopa saksalaiseksi kaupungiksi ikäloppu. Ensimmäiset rottelot pystytettiin noin 3000 vuotta sitten ja jo muinaiset roomalaiset talsivat tuolloin näitä samoja katuja. Nimi ”Koblenz” juontuu muistaakseni latinasta, millä se tarkoittaa kahta virtausta ja niinhän ne Rhein ja Mosel tuossa niemennokassa ”Deutsches Eck” yhdistyvät. Roomalaiset pohtivat varmasti, että tässähän on näppärä puolustaa maata. Ja kun sodat loppuivat kesken oli tästä helppo rahastaa ohilipuvia kauppalainvoja tullimaksuilla ja ties millä. Tämä toimintatapa näkyy vieläkin Saksassa, kun joka lipusta, lapusta, leimasta, lainasta, käytöstä ja pääsystä joutuu maksamaan.

Sijainti ei kovin parempi voisi olla. Juhlalla miljoonan asukkaan Köln on vain

Toki nahkahousut on rankasti alennettu

Paikallinen inkkari, joka ihan aikuisten oikeesti asuu tiipiissä

hetki pohjoiseen ja Rhein-in-Ruhrin miljoonien asukkaiden kaupunkirypäs siitä hieman eteenpäin. Benelux-maihin on naurettava kivenheitto, Ranskan raja melkein näkyy omalta parvekkeelta (jos käyttää mielikuvitusta) ja Alpeille pääsee kätevästi porukalla vaikka vuokraamalla auton. Jos pidemmälle tahtoo, lentää Ryanair ja Germanwings ties minne Jumalan selänkin taakse (kuten Tampereelle tai Dubrovnikiin). Hankala valinta.

Itse asustan aivan yliopiston nurkalla pränikäs-opiskelija-asuntolassa. Kämpä on neljän hengen solu, jonka jaan saksalaisten kanssa. Vaikka rakennus onkin juuri valmistunut/-massa, ei se tarkoita, etteikö vikoja löytyisi sen vähempää kuin TOASin vanhoista kohteista. Lämmintä vettä ei välillä saanut, Internet on ratkaistu langattomalla (lue: usein toimimattomalla) linkillä, rakennusmiehet ravaavat harva se päivä naputtelemassa nauvoja listoihin. Eräs päivä laittaessani julistetta seinälle valkotarralla (Saksassa sinitarra on valkoista) lähti seinästä rappaus irti. Kuinka ne pysyvät hengissä, kun eivät ne osaa edes taloja rakentaa? Sitkeitä otuksia.

Byrokratia on juuri sitä luokkaa, mitä kaikissa kauhutarinoissa kerrotaankin. Lisäksi saksalaiset ovat kehittäneet muille kulttuureille täysin tuntemattomia tapoja harjoittaa ylimääräistä byrokratiaa, joista erittäin hyvänä esimerkkinä voisin mainita laitoksen nimeltä Ordnungsamt. Sana ei oikeastaan tarkoita mitään kovin selvää tai yksioikoista, sillä eri kaupungeissa sillä tarkoitetaan tyystin eri asiaa. Sen voisi suomentaa vaikka sanalla ”juttu” tai sanoilla ”sellanen typerä tsydeemi”. Itse ehkä suomentaisin sen kuitenkin ”eräs tuntemistani laitoksista epämiellyttävän ja turhin, jonka tarkoituksena on selvästikin tehdä ihmisten elämästä mahdollisimman hankalaa ilman parempaa syytä”. Näin ollen yksikään Ordnungsamt ei toivottavasti jää kuvauksen ulkopuolelle. Jos asia jäi epäselväksi, alkää surko – niin se on jäänyt minullekin. Kyse on lappujen täyttelämisestä ja kaikenmaailman tositteiden näyttämisestä, maksujen maksamisesta, leimoista, passeista, oleskeluluvista, ihan mitä vaan keksivätkin. Ordnungsamtiin työtä hakiessa kannattanee mainita olevansa hankala ihminen ja vailla sosiaalisia taitoja. Vihamielisestä asenteesta ulkomaalaisia kohtaan saa plussaa.

Juhlittua on tullut – enemmän kuin Suomessa, mutta hillitymmin. Keskimäärin tulee käytyä pubissa ehkä pari kertaa viikossa. Paikallinen Irish Pub sekä pienempi paikka nimeltä Sugar Rays ovat muodostuneet oman porukkamme kantapaikoiksi. Hauska ilmiö irkkubaarissa on keskiviikkoisin järjestettävä karaokeilta. Täällä karaokea laulaa nuoret, iloiset ja lahjakkaat ihmiset, täysin päinvastoin kuin Suomessa. Karaokeillat ovat pubin suosituimpia ja paikka on silloin tupaten täynnä. Itse en ole (vielä) uskaltanut mikkiin koskea. Joutuisi ottamaan ”lahjakkaat” pois edellisestä listasta.

Kieli taittuu hieman paremmin, ei kuitenkaan tarpeeksi hyvin vielä. Ainakaan sitä ei jännitä puhua niin paljon, kuin aikaisemmin. Suurin ongelma sen oppimiseen on, että viisi lähintä kaveria täällä puhuvat joko englantia tai suomea äidinkielenään. Tosin kaikki on naisia, joten eihän meillä yhteistä kieltä ole lainkaan. Mutta saksaksi rupattelu ainakin tuntuu hölmöltä. Onhan toki kavereita jo tullut paikallisistakin, mutta täytyy panostaa vielä siihen lisää. Ja ennenkuin te miespuoliset lukijat hihkutte haluavanne myös vaihtoon, missä naiset ovat kieltämättä enemmistö, harkitkaa vielä. Äärimmäisiin yksityiskohtiin menevät keskustelunaiheet vaatteista, laukuista, hiuksista, julkkisten ihmissuhteista, telkkarista, miehistä, suklaan verrattavuudesta seksiin, elämästä ja miten kamalan vaikeeta se on, toisten yksityisasioista sekä siitä kuinka ylitsepääsemättömän vastenmielistä juna-aseman vessassa käyminen on, alkavat kolmen kuukauden jälkeen nakertamaan. Vaikka mukavia tyttöjä ne kaikki on.

Kalja on halpaa. Marketeissa kalja on todella halpaa. Mutta joskus kassaneidit osaavat olla todella niuhoja

asiakkaan iästä ostaa alkoholijuomia. Kerrankin kävin hakemassa elintarvikkeita mukaan lukien kaljaa ja päätin maistaa kavereiden suosittellemaa merkkiä. Kassalla rouva katsoi kovin nyrpen epälievästi ja käski näyttämään henkilötodistuksen. Täällähän kaljaa siis saa 16-vuotiaana. No, kohteliaisuutenahan

sen tietenkin otin ja kuittailin hieman näsäviisaaseen sävyyn, että eihän tässä olla kun vasta seitsemättä vuotta oltu yli viisitoista ja että kyllä rouva arvasi ihan oikein, juuri se numero siinä on syntymäaikani. Olisikohan ollut

kolmas tai neljäs kalja ja muutama päivä tapahtuneen jälkeen kun katsoin pullon kylkeen ja huomasin naurettavan suuren, kirkkaan punaisen kirjoituksen ”Alkohol frei”.

Eikä tässä kaikki vastoinkäymiset. Kannettavani hajosi muutama päivä sitten ja jouduin kirjoittamaan tämän artikkelin hieman kiireessä. No, onneksi kaverit riensivät apuun kun kysyin mistä sitä kannattaisi kirjoittaa. Aloitin listan aiheilla kuten ’koulu’ sekä ’kaupunki’ ja pyysin heitä jatkamaan. Se on kiva, kun on auttavaisia kavereita. Listasta löytyy muun muossa seuraavia helmiä: gigglesnorting, clenched buttocks, sexual habits of the exotic ausländische studenterinnen – je vibrating condoms, vulvic, loins, uterus... lista jatkuu liian epäsiiveellisiin asioihin, jotka jätän mainitsematta.

Hyvää kevään alkua, suomipoppoo!

Ilkka Peltola

**GET SMART!
WITH KALMAR INTELLIGENCE YOU ARE
ALWAYS IN THE PREMIER LEAGUE!**

Kalmar Industries
-World Champion in the Port Industry.

www.kalmarind.com

Make things easy

KONSERNI HISTORYX

Kumpi oli ensin, muna vai kana? Ja mikä osuus asiaan on kukolla? Nämä kysymykset askarruttavat meistä useimpia päivittäin. Molempia, sekä munia että kanoja, on joka tapauksessa ollut olemassa pitkään. Varmaan moni muistanees syöneensä päiväkodissa kanaviillokkia ja keitettyjä kananmunia.

Analogisesti voidaan lähestyä myös toista yhteiskuntaa laajasti mietittyttävää dilemmaa; kumpi olikaan ensin, muutama ekstrovertti yöelämästä pitävä teekkari vai Konserni? Siis tarvittiinko Konsernin syntymiseen kyseisiä henkilöitä vai synnyttikö Konserni nämä vilkkaat teekkarinuoret? Toisin kuin muna-kana-ongelmassa, tähän kysymykseen voi vastata, että eiköhän molempien perustat ole luotu samoihin aikoihin. Ja samoilla ajoilla tarkoitetaan tässä yhteydessä ihmiskunnan syntyhetkiä.

Näin ollen Konsernin iän eksplisiittinen määrittäminen on erittäin hankalaa. Se sentään on varmaa, että Konserni on ollut olemassa jo kauan. Jokaisella on varmasti ainakin opiskeluajoiltaan merkkejä Konsernin olemassa olost, vaikka silloin ei vielä ollutkaan varmuutta siitä, mikä oikein oli kyseessä. Päivänselviä merkkejä Konsernin läsnäolosta saatiin vuonna 2002 Ouluun suuntautuneelta rankalta exculta, jossa lanseerattiin erityinen palkinto. Palkinto jaettiin exculla menneen vuorokauden Konsernimaisimmalle

läsnäolijalle. Harvoin Indecsin historiassa on kukaan kyennyt omaksumaan samassa mittakaavassa Konsernimaisia tapoja alle viikossa, kuin monet armon exculla 2002.

Nopeasti edellä mainitun excun jälkeen Konserni alkoi haluta enemmän. Se oli elellyt sukupolvien ajan ollut kuin haamu, jota ei voinut nähdä, ei

kuulla eikä hais-taa, mutta silti se oli joka paikassa. Onnekkaimmat saivat edes kerran tuntea Konsernin kulkevan heidän lävitseen. Vuoden 2003 aikana Konsernin haamu keräsi rohkeutta ja tukeutui voimakkaasti siihen uskoviin henkilöihin. Ja niinpä vihdoinkin 2004 Konserni tunsu itsensä niin varmaksi, että laittoi lakanan päällensä ja täten tuli näkyväksi myös niille, jotka

eivät siihen olleet uskoneet.

Jotkut näkivät Konsernin ilmentymässä itsensä. Kyseiset henkilöt tunsivat vetovoimaa toistensa seuraan. Näillä henkilöillä oli samankaltaiset arvomaailmat, joten yhdessä vietetty aika oli kaikille nautintoa. Muiden oli helppoa nimetä tämä ryhmä Konserniksi; olivathan nämä yksilöt kuin Konsernimaisuuden ruumiillistumia. Näin sai alkunsa konkreettinen Konserni, jonka yksilöt herättävät huomiota omilla tahoillaan tälläkin hetkellä.

Konsernin Pirjetät

Vuosijuhlat tulevat, oletko valmis?

vuosijuhlat.indecs.info

Etiketillä tarkoitetaan yleisesti hyväksyttyjä käytösnormeja, jotka on tehty helpottamaan ihmisten keskinäistä kanssakäymistä. Juhlatunnelma syntyy hienostuneisuudesta ja tyylistä, mutta normit ovat vain järjen jatke ja luonnollinen ystävällisyys kantaa monasti pidemmälle kuin sääntöjen orjallinen noudattaminen. Käyttäytymissäännöt on kuitenkin hyvä tuntea, sillä niistä poikkeaminen tarpeen vaatiessa on helppoa, kun tietää, miten asia tulisi periaatteessa tehdä.

PUKEUTUMINEN

Pukeutumalla oikein näytät arvostavasi juhlaa, järjestävää tahoa, itseäsi sekä muita juhlavieraita. Vaikka pukeutumiskoodin kanssa ei nipoteta äärimmäisyyksiin saakka, huoliteltu pukeutuminen luo juhlatunnelmaa kaikille.

Gentlemen

Frakkiin valkoisella liivillä tai sen ainoaan vaihtoehtoon, tummaan pukuun, pukeutuminen on jokaiselle juhliin saapuvalle herrasmiehelle ehdoton edellytys ja kunnia-asia. Vuosijuhlan kaltaisessa akateemisessa tilaisuudessa smokissa esiintyminen on etikettivirhe, johon ei tule syyllistyä. Päällystakiksi sopii pitkä, tumma takki tai musta viitta. Mies, katso lisätiedot Indecin vuosijuhlasivuilta.

Ladies

Miehen juhlapukua, frakkia, vastaa naisella gaala- eli suuri-iltapuku. Se on täyspitkä ja juhlava, mahdollisesti myös avarapäänteinen tai olkaimeton. Naisen iltapuvun materiaalina on silkki, sametti, sifonki tai muu ”hieno” juhlangas. Ruokaillessa naisella tulee olla olkapää peitettyinä, ja mikäli puku ei tarjoa tarvittavaa suojaa, tulee mukana olla tarkoitukseen varattu juhlahuivi, jakku, shaali tai bolero. Naisen juhla-käsineet ovat perinteisesti pitkät, yli kyynärpään ulottuvat, mutta nykyään on yleistymässä tulkinta, jonka mukaan kaikki korujen alla olevat, juhlissa käytettävät hansikkaat ovat juhla-käsineitä. Puvun mallista riippuen voidaan esiintyä myös ilman käsineitä. Hansikkaiden käytöstä ruokaillessa on eri

maiden etiketeissä eriäviä ohjeita, mutta Suomessa yleisen käytännön mukaan juhla-käsineitä ei tarvitse poistaa kädestä ruokaillessa, muut täytyy. Nainen, katso lisätietoja mm. koruista, kunniamerkeistä ja jalkineista Indecin vuosijuhlasivuilta.

KÄYTÖSTAVOISTA JUHLAILLALLISELLA

Akateemiset vuosijuhlat, kuten muutkin hienot juhlaillalliset ovat vuoden kohokohta, ja tunnelmaan virittäytyminen aloitetaan jo hyvissä ajoin. Naiset aloittavat valmistautumisen kampaajalla, ja miehet taistelevat frakin ylleen. Erityisesti hienoihin juhliin kuuluu perinteiden, etiketin ja hyvien tapojen noudattaminen, joita silmällä pitäen on hyvä kerrata muutamia asioita.

Juhliin on syytä saapua ajoissa. Herrasmies auttaa daaminsa päällysvaatteet vaatesäilytykseen ja saattaa daamin pöytään. Jos saliin tulee myöhässä, on tarkistettava että ei häiritse puhetta tai muuta meneillään olevaa tapahtumaa, ja mentävä sopivan tilanteen tullen huomaamatta paikoilleen.

Pöydässä esittäydytään naapureille, tai pöydän ollessa pieni (alle 10 henkeä) kaikille pöytäseurueen jäsenille, heti pöytään saapuessa tai viimeistään kun on istuuduttu. Miehen tulee aina seistä esiteltäessä, paitsi jos hän on sairas, invalidi tai hyvin vanha. Nuorempi tervehtii vanhempaa, alemmassa asemassa oleva korkeammassa asemassa olevaa ja mies naista.. Vanhempi ojentaa kätensä ensin nuoremmalle, korkeammassa asemassa oleva alemmassa olevalle, nainen miehelle. Kavaljeeri auttaa daaminsa istumaan ja vasta sitten itse istuu. Se henkilö, jolle toinen esitellään ojentaa ensin kätensä

Kun joku pitää puhetta, ollaan hiljaa vaikka puhe kestäisi kauan ja/tai olisi tylsä. Vettä voi siemaista janon iskiessä, mutta muu syöminen ja juominen pitää keskeyttää. Myöskään pöydästä ei ole sopivaa liikkua puheen aikana, tai kulkea saliin tai salista.

Juhlasalissa tulisi pysyä aina, kun se vain on mahdollista. Ylimääräistä liikkumista on vältettävä, koska jos sitä tapahtuu paljon, aiheutuu turhaa

hälinää mikä taas suotta haittaa juhlan tunnelmaa. Jos salista on poistuttava, on se tehtävä mahdollisimman huomaamattomasti sopivassa tilanteessa. Seremoniamestari pitää huolen siitä, että illallisen aikana pidetään muutamakin tauko, joiden aikana ehtii käydä asioillaan.

Alkoholijuomia on epäkohteliasta tyrkyttää sellaisille henkilöille, jotka ovat jo kieltäytyneet niistä. Ihmisillä voi olla omat syynsä olla juomatta, ja syytä ei edes tarvita siihen että kieltäytyy jostakin juomakierroksesta.

Lautasliinasta taitellut ”konjakkikorvat” sekä muut tempaukset eivät välttämättä kuulu hienimpiin akateemisiin iltajuhliin, eivätkä missään tapauksessa ainakaan liian aikaisessa vaiheessa, kun puheet tai ruokailu ovat vielä kesken.

Jos juhlassa on laulunjohtaja eli lukkari, pitäisi hänelle ilmoittaa laulut joita haluaisi laulettavan, ja laulunjohtaja johtaa ne sitten koko juhlayöle. Sitseillä voidaan laulaa pöytäkunnittainkin, mutta akateemisissa juhlissa joissa väkeä on paljon, pitäisi laulaa yhdessä, ettei laulaminen kuulosta pelkältä sieltä täältä kantautuvalta mölinältä.

Seremoniamestarin ohjeita on noudatettava, mitä tulee juomien tilaamiseen, liikkumiseen, tupakointiin ynnä muihin käytännön asioihin. Hänen puoleensa voi myös kääntyä kaikissa epäselvissä asioissa, jos seremoniamestarilla ei ole antaa vastausta, hän ainakin tietää kenen puoleen kulloisessakin ongelmassa pitää kääntyä.

Herrasmiehet

Miehiä koskee, ilmeisesti historiallisista syistä, paljon suurempi määrä erilaisia käyttäytymissääntöjä kuin naisia. Arkielämässä nämä voivat aina välillä päästä unohtumaan, mutta juhlapäivällisille kaikki pienimmätkin niksit on syytä palauttaa mieleen.

Naisen on normaalia vaikeampi liikkua suuressa iltapuvussaan. On siis syytä edetä hieman normaalia rauhallisemmin, ja välttää paikkoja joihin seuralainen ei pukuineen mahdu. Muutenkin säntäily on juhlissa tarpeetonta.

Oven avaaminen daamille kuuluu kohteliaan herrasmiehen perusvelvollisuuksiin. Samoin autoon istuessa vielä huolehtiminen siitä, että koko puku

on sisällä ennen oven sulkemista.

Takin voi auttaa pois daamin päältä, sekä huolehtia ulkovaatteet sekä muut tarvikkeet narikkaan. Nainen voi myös tarvita apua kenkien vaihdossa ja muissa mahdollisissa ulkovaatteista juhla-vaatteisiin vaihtamiseen liittyvissä seikoissa.

Pöytäpaikat tarkastetaan joko seinäkartasta, tai hovimestarin ja hänen avustajiensa hallussa olevista listoista. Kun pöydän sijainti on miehellä selvillä, saatetaan nainen paikalleen.

Portaissa naiselle tarjotaan käsivarsi, ja pöydässä autetaan oikealla puolella istuvaa naishenkilöä istumaan ja nousemaan. Tarvittaessa autetaan myös muita pöydän daameja, jos muuta apua ei ole paikalla. Tuolin auttaminen kuuluu tehdä reilusti seisomaan nousten.

Parilla taskussa olevalla hakaneulalla voi helposti pelastaa daamin, ja samalla itsensä, illan, jos hajonnut puku saadaan niiden avulla pelastettua.

Naiset

Naisten tehtävänä on yksinkertaisesti antaa miehille mahdollisuus olla kohteliaita, eikä sännätä heti avaamaan itse ovia jos kavaljeeri jostakin, mahdollisesti hyvästä syystä ei aivan heti huomaa reagoida tilanteeseen. Kiittäminen ja hymyileminen motivoivat jatkamaan hyvien tapojen tiellä.

Pöytäseurueessa

Kun juhlatilaan saavutaan mies saattaa daaminsa hänen istumapaikalle, ennen omalle paikalle menoaan. Etikettiin kuuluu, että mies ojentaa tuolin aina kun daami on istuutumassa. Yleensä tämä tehdään vain oikealla puolella istuvalle, mutta kohteliasta on tehdä tämä myös toisella puolella istuvalle daamille, jos hänellä ei ole paria. Naiset istuutuvat aina ensin ja pienessä pöydässä miehet eivät istu ennen kuin kaikki pöydän naiset ovat istuneet. Mies muistaa aina nousta kun pöytäseurueeseen kuuluva vieressä istuva nainen osoittaa nousemisen merkkejä ja auttaa mahdollisesti tuolin kanssa. Sama tulee kyseeseen, kun nainen on saapumassa takaisin pöytänsä. Lisäksi tosi herrasmies muistaa pitää daamistaan erityistä huolta juhlan aikana! Neitiväkeä ei tulisi jättää yksin, vaan huomaavainen mies voi esimerkiksi pyytää toveriaan pitämään seuralaisestaan huolta siksi aikaa,

kun on itse estynyt!

Pöytäseurue esittäytyy toisilleen, eikä ole kovin soveliasta seurustella vain vierustoverinsa tai muun tutun kanssa. Juhlissa pöytäseurue muodostaa pienen yhteisön josta kenenkään ei pitäisi tuntea itseään ulkopuoliseksi.

Lasia kohotettaessa on myös omat pikku sääntönsä. Mies katsoo ensin oikealla puolella istuvaa henkilöä, sen jälkeen vasemmalla puolella olevaa ja viimeiseksi vastapäätä omaa daamiaan (nainen taas tekee tempun luonnollisesti päinvastaisessa järjestyksessä, jotta katse kohdistuu luontevan kohteliaasti silmiin). Lasit eivät kosketa toisiaan vaan ”kilistuksen” korvaa pieni nyökkäys. Vasta tämän jälkeen kohotetaan lasi huulille ja juomaa siemaistaan.

Naisten ei pidä ryhtymään korjailemaan ehostustaan ruokapöydässä, vaan sitä varten on naistenhuone, jonne voi poistua sopivan tilaisuuden tullen. Ruokailun aikana pöydästä ei saa poistua, vaan se on mahdollista vasta pääruoan jälkeen.

LAULUT

Yhteislaulut kuuluvat erottamattomana osana akateemisiin vuosijuhliin. Usein lauletaan koko juhlaväki yhdessä, mutta juhlissa syntyy myös spontaaneja laululiikkeitä vaikkapa pöytäkunnittain. Tällöin on huolehdittava, ettei laululla häiritä puheita tai muuta ohjelmaa. Tänä vuonna yritämme laulaa muutaman laulun oikein koko salin voimalla, joten muista kuunnella myös esilaulajaa.

Pöytään istuessasi löydät siitä myös tilaisuutta varten tehdyn lauluvihon, josta löytyvät juhlassa laulettavaksi suunniteltujen sekä myös joidenkin muiden laulujen sanat. Ei siis tarvitse huolestua, jos et jostain syystä vielä osaa ihan kaikkien laulujen sanoja ulkoa. Eikä kaunis lauluäänikään ole pakollinen, kunhan on ääntä!

JUHLAN KULKU

Tapahtumat ovat tässä lueteltu melko yleisesti noudatetussa järjestyksessä, joskus jotain pieniä muutoksia tehdään.

Lipun ja kunniavieraiden saapuminen

Ensimmäisenä saliin saapuu juhlien järjestäjän lip-

pu. Tätä odotetaan seisaaltaan. Myös kunniavieraat otetaan joissain tapauksissa vastaan seisoen. Tällöin lipun saapumisen jälkeen on turha istua välissä, vaan voidaan odottaa seremoniamestarin merkkiä. TTY: llä on yleensä kunnioitettu näin vain rehtoria, joka ei ole ainoa mahdollinen tapa. Yleisö pidetään selvillä tilanteesta seremoniamestarin ilmoituksin, joskus saliin voidaan tuoda muitakin lippuja, tai esitellä useampia kunniavieraita. Jos mitään ohjeita ei tule, pitää yrittää vain seurata muiden esimerkkiä, koska vähintäänkin juhlan järjestäjä tietää mitä on tulossa ja miten toimia.

Alkumalja ja -tervehdys

Alkumalja tarjoillaan juhlasaliin tultaessa. Tervetuliaissanat lausuu yleensä juhlien järjestävän tahon puheenjohtaja tai muu korkeassa asemassa oleva henkilö. Tämän jälkeen kohotetaan yhdessä malja, eli kuohuviiniä/samppanjaa ei pidä siemailla kokonaan janoonsa juhlien alkua odotellessa. Tätä varten on pöydissä kunnon kannulliset vettä, ja sitä saa tarjoilijoilta lisää tarvittaessa. Veden juomista ei pidä väheksyä myöskään juhlan kestäessä, koska muutoin kohtuullisen runsas juomatarjonta saattaa yllättää pahaa aavistamattoman juhlijän.

Alkuruoka ja snapsi

Ennen alkuruokaa nautitaan alkusnapsi, tämä ei kuitenkaan kuulu välttämättä illallisen kaavaan. Akateemisissa juhlatilaisuuksissa on tapana saatella snapsi matkaan laululla, joka on tapana laulaa laulunjohtajan tai alkusanojen lausujan johdolla yhdessä. Seuraavaksi alkaa illallisen ruokapuoli kylmällä alkuruoalla joka on joko katettuna valmiiksi pöytään, tai sitten tarjoillaan alkumaljojen jälkeen. Syöminen aloitetaan pöytäseurueen kanssa yhtä aikaa. Tästä säännöstä poiketaan vain lämpimien ruokien ollessa kyseessä joissakin erityistilanteissa.

Pääruoka

Juhlaillallisen pääosa on lämmin ruoka. Juuri lämpimän ruoan kanssa on käytössä erilaisia tapoja siitä, koska on soveliasta aloittaa syöminen. Kohteliaasta on odottaa ainakin omaa seuralaista ja lähimpiä vierustovereita. On myös hyvä saada lupa aloittamiseen niiltä pöytäseurueen jäseniltä joille lämmintä ruokaa ei ole vielä tarjottu. Pääsääntönä voisi olla, että yli kymmenen hengen pöydässä voi osa jo aloittaa syömistä jos muiden ruoka vielä vii-

pyy, tällöin tietysti sopien asiasta tahdikkaasti muun pöytäseurueen kanssa. Myös ruokaa saamaton puoli voi hyvin antaa luvan muille jo aloittaa, samoin jos yhdellä henkilöllä jostakin syystä on hankaluuksia saada annostaan.

Juhlapuhe

Juhlapuhujaksi voidaan olla kutsuttu vaikkapa joku korkeammassa asemassa yliopistomaailmassa tai liike-elämässä toimiva arvostettu henkilö. Puheenaiheet vaihtelevat historiasta nykypäivään, tyyli humoristisesta päätökseen ja aihealue omasta alasta korkeampiin sfääreihin. Juhlapuhe on tietyllä tapaa juhlan pääkohta, eli on erittäin tärkeää ja kohteliasta pitää huoli että on paikalla juhlapuheen alkaessa. Tästä voi huolehtia seuraamalla pöytiin jaettua käsiohjelmaa. Vaikka puhe olisi omasta mielestä pitkä ja tylsä, mitä puhujat useimmiten kyllä yrittävät välttää, pitää istua hiljaa ja keskeyttää syöminen ja juominen puheen ajaksi.

Puhe Naiselle

Puheen Naiselle voi pitää kuka tahansa sukkelasainen mieshenkilö. Puhe on monesti humoristinen, mutta kuitenkin naisia imarteleva. Pieni piikikkyyskin on melko tyypillistä. Puheen jälkeen miehet siirtyvät daamiensa viereen korkeaan polviasentoon, ja laulavat heille esimerkiksi ”Niin minä neitonen sinulle laulan” ja ojentavat ruusun. Miesten on syytä muistaa katsoa seuralaistaan silmiin! Tämä on ehkä juhlan tunnelmallisin kohta.

Jälkiruoka ja kahvi avec

Kun pääruokaa on saatu hiukan sulateltua puheiden aikana, seuraa jälkiruoka. Tämän jälkeen nautitaan vielä kahvi konjakin kera, jonka (konjakin) voi halutessaan vaihtaa likööriin. Ainakin ruotsinkielisissä akateemisissa juhlatilaisuuksissa tarjotaan monesti tässä kohtaa punssia.

Tervehdykset

Nykyään on vakiintunut tapa, että tervehdykset ja erilaiset muistamiset lahjoin suoritetaan jo cocktail- tai erillisessä muistamistilaisuudessa, ennen varsinaista pääjuhlaa. Jotkut tahot haluavat kuitenkin luovuttaa lahjansa pääjuhlassa, tai lausua muistamispuheensa tai tervehdyksensä julkisesti.

Tanssi

Akateemiseen iltajuhlaan kuuluu osana tanssi. Tanssit ovat tavallisesti valssia, tangoa sekä muita perustansseja. Tanssi jatkuu normaalisti aterioinnin ja tervehdysten loputtua aina siihen asti, kun on aika siirtyä jatkoille. Tanssin alkaessa miesten tulee hakea pöytäseuralaisiaan tanssiin. Perinteisesti saman parin kanssa tulee tanssia aina parillinen määrä tanssikappaleita, periaatteessa kaksi, mutta jos pari on hyväksi havaittu, ei liene estettä toisen kaksikon pyörähtämiseen. Teekkareiden juhlissa tanssi luonnollisesti keskeytyy keskiyöllä teekkarihymnin ajaksi.

JATKOT

Iltajuhlan päätyttyä jatketaan iltaa vielä jatkoilla. Bravo Plazasta jatkopaikalle on järjestetty kuljetus. Jatkoilla ei sitten ole enää sen kummempia sääntöjä voimassa, kunhan muistaa pitää hauskaa. Tarjolla jatkoilla on pientä suolaista purtavaa yöpalan tarvitsijoille, sekä tietenkin juomista niille, jotka jano on päässyt yllättämään.

SILLIS

Seuraavana aamuna klo 11 alkaen jatketaan juhlintaa silliaamiaisella eli silliksellä, joka pidetään Media 54:n isolla saunalla. Juhlapuku sopii hyvin myös sillikselle. Mahdollista heikkoa oloa lievittävän ruoan ja juoman lisäksi ohjelmassa on seurustelua, saunontaa ja musiikkia. Sillikselle voi tulla vain chillailemaan ja kertailemaan vuosijuhlien todellisia tapahtumia tai jatkamaan armoitonta biletystä. Pääasia, että tulee, vaikka vähän väsyttäisi!

Lähteet:

Teekkarin pieni tapaopas (TTY:n sivut)

Infacto 1/2001

VapaaBoomari 1/2006

Tarkempaa tietoa mm. pukeutumisesta ja tanssien ohjeistuksista on kerätty vuosijuhlasivuilla **vuosijuhlat.indecs.info**! Käy myös katsomassa Indecsin kuvagalleriasta kuvia edellisistä juhlista!

Juhana Vaurio

Tavoitepositio

JOKAINEN ON OMAN ELÄMÄNSÄ TOIMITUSJOHTAJA.

Kauppalehti